Do ảnh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (Từ microfilm Thư Viện Đại học Cornell)

Hôm qua 5-2-64

T.T. KHÁNH ĐÃ GẶP LÃNH TỤ ĐẠI-VIỆT NGUYỄN-TÔN-HOÀN

NĂM THỨ TƯ ☆ SỐ 460 ☆ GIÁ 2đ. ☆ THỨ NĂM 6-2-1964

THỜI LUẬN

THÔNG-TIN BÌNH-LUẬN và KIẾN-THIẾT

Chủ nhiệm kiêm Chủ bút NGHIÊM-XUÂN-THIỆN | TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ 60, Tự-do, Saigon — SAIGON Giây nói: 20.675 | Tổng thư Ký: NGUYỄN-TỪ-BÍCH

Một nhân-vật cao-cấp Hoa-Kỳ xác-định rõ rệt

BA ĐIỂM QUAN TRỌNG CỦA CHÁNH SÁCH MỸ Ở VIỆT-NAM

1 — *Mỹ chiến đấu chỉ có mục đích duy nhất là bảo đảm nền độc lập của VN.*

2 Nếu muốn người Mỹ rút khỏi miền Nam, Cộng sản hãy ngừng các cuộc tấn công lại.

3 Chủ trương trung lập hóa miền Nam có nghĩa là mở đường cho Cộng sản xâm nhập.

HOA THỊNH ĐỐN — (AFP) Tiếp tục cuộc chiến đấu tháng lợi ở Việt-Nam vừa là mục đích chính yếu của Mỹ sau những biến chuyển vừa qua tại Saigon và xin những lời tuyên bố của Tướng De Gaulle và Tổng thống Mỹ Lyndon Johnson.

Sáng hôm qua, thứ hai, một nhân vật cao cấp Mỹ đã xác định lại một lần nữa đường lối chính thức của Mỹ, mà người ta có thể tóm tắt như sau:

1) Mỹ chiến đấu chỉ vì mục đích duy nhất là bảo đảm nền độc lập của VN.C.H. chống lại những cuộc tấn công của bọn du kích và phá hoại từ miền Bắc xâm nhập vào miền Nam. Mỹ hoàn toàn không có tham vọng gì ở miền Nam Việt Nam.

2)— Có thể đi tới Hòa bình được nếu miền Nam Việt Nam được yên ổn. Nếu Cộng sản muốn người Mỹ rút khỏi nơi này, thì chúng hãy ngừng những cuộc tấn công bằng võ lực.

xem tiếp 1 trang 4

NHỮNG PHÁT GIÁC MỚI NHỨT về Tướng Mai-H.-Xuân và nhiều tướng lãnh trong H.Đ.Q.N.C.M. CŨ

☆ Phải chăng T.T. Mai-hữu-Xuân là người nắm quyền điều khiển quân đội trước ngày 30-1?

L.T.S.— Tài liệu dưới đây đã được đăng trên một báo Anh ngữ xuất bản tại Nhật Bản. Cùng với nhiều đăng nghiệp, chúng tôi được ý độc giả cải gởi về biểu, chúng biết sử dụng ý gì. Tuy nhiên, với nhiệm vụ thông tin thuần túy, chúng tôi xin trích dịch và đăng tải lại dưới đây, và xin nhấn mạnh rằng đây không phải là những nhận xét của chúng tôi :

HOA THỊNH ĐỐN — Sau ngày 1-11-63, khi Quân đội lật đổ chánh quyền thối nát và tàn bạo của họ, người ta thấy Trung tướng Mai hữu Xuân đứng ra lãnh chức Đô trưởng thành phố Saigon và chức Tổng Giám Đốc Công An.

Nhưng ông đã đã tại khéo leo vận động để tước quyền điều khiển Sư đoàn 3 của tướng Tôn thất Đính.

xem tiếp 3 trang 4

Trung tướng Mai hữu Xuân

Mặc dù đóng nhiều ảnh viên và phóng viên trong nước và ngoại quốc đã bao và lôi bắc sĩ đã chụp hình và phỏng vấn khi bác sĩ vừa bước xuống phi cơ; những lãnh tụ Đại-việt không chịu tuyên bố gì nhiều Bác sĩ Nguyễn tôn Hoàn chỉ nói xin đã cho Trung Tướng Nguyễn Khánh toàn quyền quyết định về mọi việc phải làm ở tương lai để phục vụ tổ quốc. Lãnh tụ Đại việt có xác nhận rằng ông đã được HĐQNCM đành đặt mới về.

Sau đó Bác sĩ ra trước sân phi trường để tiếp xúc với một số đông các bạn hữu và đồng chí tới đón Bác sĩ, trong số đó người ta thấy có Bác sĩ Phan huy Quát, bác sĩ Đặng văn Lung, v.v.

Sao gió có cuộc cọ xát gỡ Khánh-Hoàn ?

Việc bắc sĩ Hoàn về nước trong khi Việt Nam còn trong vòng « vô Chánh phủ » làm cho nhiều người ghi rằng lãnh tụ Đại Việt có thể được Trung tướng Nguyễn Khánh, Tam Chủ tịch Hội đồng Quân nhân nhân cách mạng ủy nhiệm việc thành lập Chánh phủ.

Thật ra thì điều đó hiện nay vẫn chưa xảy ra. Trung tướng Nguyễn Khánh đang mở những cuộc tiếp xúc rộng rãi với các chánh trị gia và các nhà cách mạng lão thành và chắc chắn là chưa có một ý định gì rõ rệt. Người ta cũng chưa được biết bao giờ sẽ có cuộc gặp gỡ giữa Trung tướng Chủ tịch HĐQNCM và lãnh tụ Đại Việt.

Lẽ dĩ nhiên là bác sĩ Nguyễn tôn Hoàn cũng sẽ không trốn tránh nhiệm vụ của mình trước lịch sử, nhưng bác sĩ cũng phải tiếp xúc với H.Đ. QNCM, với lãnh tụ các đảng phái quốc gia khác, để có thể thực hiện được sự đoàn kết mà toàn dân

xem tiếp 6 trang 4

CUỘC HỌP BÁO THƯỜNG LỆ CỦA BỘ THÔNG TIN KHÔNG CÓ VẤN-ĐỀ « NGƯỜI ÉCH » CỨU 4 TƯỚNG BỊ GIAM Ở ĐÀ-NẴNG

★ VẤN ĐỀ NHÀ PHÁT HÀNH «THỐNG NHỨT» ĐI TỚI ĐÂU ?

Hồi 15 giờ ngày 4-1. Buổi sinh hoạt hàng tháng giữa báo chí và bộ Thông Tin đã được tổ chức ngay tại bộ.

Mở đầu cuộc sinh hoạt, Thiếu Tướng Tổng trưởng bộ thông tin đã cập đến các báo « Ý dân » và « Tiến-Tiến » T.T Tổng trưởng yêu cầu vì tới « Ý dân » đăng một bài có lợi cho Cộng sản — Sau đó là tờ « Tiến » T.T Tổng trưởng yêu cầu « Tiến » nên làm theo đúng danh từ « Tiến ».

Về vấn đề nhà phát hành Thống nhất, Thiếu tướng Tổng trưởng cho biết là: Thiếu tướng Mai hữu Xuân Chiếu vì bận nên không đến dự nổi vì nhà phát hành Thống nhất được, nên vắn đề mà Thiếu tướng Tổng trưởng đã đề cập đến.

xem tiếp 4 trang 4

THỐNG-TƯỚNG James Collins tới Sg. chiều 5-2

xem tiếp 2 trang 4

XÁ-LUẬN

LẬP TRƯỜNG TRANH ĐẤU của THỜI LUẬN

Thời-Luận là một tờ báo tranh đấu. Điều này không còn ai là gì nữa.

Dưới chế-độ bạo tàn và tham nhũng của anh em họ Ngô, Thời-Luận đã không quản ngại gian lao nguy hiểm đứng hẳn lên chống đối chánh sách bại dân hại nước ấy.

Rồi đến lúc Phật-Giáo bị đàn áp, Thời-Luận không những đứng cạnh tăng ni Phật-tử để chiến đấu theo phần sự người Phật-tử. Thời-Luận còn chiến đấu vì Thời-Luận theo đuổi lý-tưởng tự-do tín-ngưỡng.

Trong quá khứ, cũng như trong hiện tại và tương-lai, Thời-Luận đã, đương và sẽ chiến-đấu cho tự-do tư-tưởng, cho tự do cá nhân.

Vì Thời-Luận tin rằng chỉ có tự-do tư-tưởng, tự-do cá nhân mới có thể phát-triển được khả năng thiêng-liêng của con người.

Nhưng tự-do không phải là hỗn loạn. Một xã-hội chỉ tồn tại được khi có trật tự. Xe cộ chỉ có thể đi lại ở ngoài đường được, khi có những luật lệ mà mọi người phải tuân theo. Nếu những luật lệ ấy, không ai tôn trọng cả, thì đường sẽ bị nghẽn, và tai nạn xe cộ sẽ rất nhiều.

Tình thành chỉ mỗ-lệ khi có những cơ quan kiểm soát sự xây cất. Và hễ nơi đến kiểm soát tức là nơi đến một sự hạn chế tự-do. Mọi người sẽ rất vui lòng chấp nhận sự hạn chế này, khi thấy nó cần thiết cho ích lợi chung.

Thời-Luận phải nêu vấn-đề này lên, là vì có một số độc giả viết thư trách Thời-Luận sao không mạnh bạo đả kích người này, người kia trong chánh quyền.

Thời-Luận xin trả lời rằng mục đích của Thời-Luận là phục vụ quyền lợi của Quốc-gia. Thời-Luận chỉ đả kích những chánh sách bất lợi cho dân, cho nước. Thời-Luận không đả kích để hăn bào chơi.

Thời-Luận nhận thấy rằng sau mọi cuộc đảo chánh, tình hình rất rối ren; lòng người bị xáo động nhiều, nên gần như quên mất lý tưởng.

Nếu không có sự khéo léo của những người cầm quyền thì rất có thể có sự rối loạn. Và một sự rối loạn có thể đem lại rất nhiều nguy hiểm, tai hại không những cho cá nhân mà cho cả dân tộc nữa.

(Xem tiếp trang 4)

BỘ THÔNG-TIN CHÁNH THỨC ĐÍNH CHÍNH CÁC TƯỚNG LÃNH CHỦ TRƯƠNG vụ 30-1 không hề tiếp xúc với Mặt-trận nhân dân cứu quốc của hai ông Tết-Thắng

Các bài báo tường thuật về cuộc họp báo của Mặt trận nhân dân cứu quốc đến 30-1, đều có kể lại việc ông Lâm văn Tết và Nguyễn đại Thắng xác nhận có tiếp xúc với các tướng lãnh trong cuộc biến chính vừa qua, cho nên M.T. đã biết trước — Nhưng trong buổi họp báo tại bộ Thông tin hôm qua, ông Tổng Giám đốc T.T. cho biết :

— Các tướng lãnh Trần thiện Khiêm và Dương văn Đức không hề tiếp xúc với mặt trận nhân dân cứu quốc bao giờ.

xem tiếp 5 trang 4

Các vị Giám mục kêu gọi Giáo dân đoàn kết TRONG ĐẠI GIA ĐÌNH QUỐC-GIA

SAIGON (VTX).— Sau kỳ hội nghị thường niên nhóm họp từ 20 đến 22-1 vừa qua tại Saigon, Hội Đồng các Giám mục Việt Nam đã cho công bố bản văn mà một bức thư luân lưu gởi toàn thể giáo sĩ và giáo dân Công giáo Việt Nam.

Trong bức thư luân lưu này, các vị Giám mục đã đã cập đến vấn đề đoàn kết giữa người Công giáo và người Công giáo, để cao tinh thần Phúc âm. Người ta bác thờ công nói đến việc hoạt động chính trị của người Công giáo, vai trò bổn chủ và nghĩa vụ công dân của người Công giáo Việt Nam.

Về vấn đề đoàn kết, bức thư viết : « Trong giờ phút nghiêm trọng và khó khăn ngày nay, chúng ta cùng muốn kêu gọi anh chị em hãy tận lực cố gắng để đoàn kết với nhau cả trên phạm vi cộng đồng quốc gia

xem tiếp 8 trang 4

• Trung tướng Chủ tịch H.Đ.Q.N.C.M. đã gặp Đức Tổng giám-mục Nguyễn-văn-Bình, Thượng-tọa Thích-tâm-Châu và các ông Phan-khắc-Sửu, Trần-văn-Lý.

☆ CÁC CUỘC TIẾP XÚC VẪN TIẾP DIỄN TRONG NHIỀU NGÀY NỮA?

Bác sĩ Nguyễn tôn Hoàn

Thứ bảy 8-2 : Công-bố danh-sách Tân chánh-phủ lâm thời

SAIGON.— Theo tin của báo « Saigon Daily News » thì danh sách nhân viên Chánh phủ mới sẽ được công bố chậm lắm là thứ bảy 8-2 này. Chánh phủ mới sẽ gồm có 15 vị Tổng trưởng và 5 Bộ trưởng không giữ bộ nào.

Số cả 5 bộ mới thêm vào: 3 bộ văn hóa, 2 bộ mới đó là : Bộ Cải tiến Xã hội, Bộ Thương phế binh.

Mỗi chánh đảng sẽ có một số đại diện trong Chánh phủ. Sự phân phối các bộ này sẽ được quyết định tự nay tới thứ sáu, trong những cuộc tiếp xúc giữa Trung tướng Khánh với các nhân vật chánh trị trong nước.

Vẫn theo báo « Daily News » thì bác sĩ Nguyễn tôn Hoàn sẽ gặp Trung tướng Dương văn Minh và Trung tướng Nguyễn Khánh sáng ngày 5-2.

Vẫn theo báo « Daily News » thì nhà cầm quyền Pháp đã đành riêng cho Bác sĩ Nguyễn tôn Hoàn những vinh dự đặc biệt khi ông rời Ba Lê để về Saigon. Mười lăm phút trước khi lên phi cơ, cảnh binh Pháp đã mở cửa chỉ dành riêng cho Thủ tướng Pháp để ông Hoàn đi qua.

Cảnh binh Pháp cũng đã khám xét chiếc phi cơ dùng để chở ông Hoàn để ngăn ngừa mọi mưu toan phá hoại.

NHỮNG NHÂN VẬT ĐƯỢC TIẾP XÚC

Từ trái sang phải: Ông Phan khắc Sửu, Đức Tổng giám mục, Ng. v. Bình và ông Trần văn Lý.

SAIGON.— Như tin đã loan báo, hồi 17 giờ rs, bác sĩ Nguyễn tôn Hoàn, lãnh tụ Đại Việt đã từ Ba Lê về tới phi trường Tân sơn Nhứt.

Theo Thứ Trưởng Hilsman Việt-Nam CẦNG CƯƠNG QUYẾT chiến đấu chống Cộng SAU KHI PHÁP TỰA NHẬN T.C

HONOLULU (VTX) — Theo quan ngôn Roger Hilsman, một chuyên viên các bộ Ngoại giao Hoa kỳ về các vấn đề Đông nam Á, tuyên bố rằng việc Pháp thừa nhận T.C. cộng sản các rồi thêm một vài chi đó chứng tỏ tại Á Đông, nhưng Hoa kỳ vẫn cương quyết ủng hộ các quốc gia bạn và đồng minh với Hoa Kỳ.

xem tiếp 6 trang 4

TIN TỨC TOÀN CẦU

NGÔ-ĐÌNH-CẨN và Dương-Văn-Hiếu ra dự thẩm đề đối chất

SAIGON.— Ông Ngô đình Cẩn lãnh chúa miền Trung đã bị bắt từ sau cuộc đảo chánh rồi bị đưa từ Huế vào khám Chí hòa.

Mới tối chiều qua, người ta mới thấy ông Cẩn ra dự thẩm phòng nhứt lần đầu tiên để đối chất với hung thủ Dương văn Hiếu. Cả hai cùng ngồi bẹp trên chiếc xe cam nhông nhỏ hiệu Wolswagen màu vàng dợt (vì không có bằng).

Hiếu bị còng, còn Ngô đình Cẩn thì bị bại, đi không vững phải nhờ hai hiến binh dìu 2 bên nách để

xem tiếp 7 trang 4

TỘI ĐỒI BẤT CỐC

(Tiếp theo)

Bài của NGHIÊM-XUÂN-THIỆN

Công bằng thế hai cụ mới ra tranh cử Tổng thống với Ngô đình Diệm. Nhưng hồi vẻ hoạt động của hai cụ, tôi nói hai cụ không hoạt động gì cả. Và tôi nói thêm : chắc Mặt vụ phải ít điều này hơn ai hết.

Khi tôi khai xong, công gần hai giờ sáng. Người điều khiển cuộc truy vấn này đã ngồi gục trên bàn. Mấy người trong cảm lấy bàn khai của tôi, đọc lại cẩn thận, lác đầu và lắm nhầm : khai gian cả !.

Trong khi họ bàn tán với nhau về những lời khai của tôi, tôi nhắm dịp thấy ở xem có may nước, hỏi họ cho tôi đi tắm rửa. Vì đã một tuần lễ rồi mà tôi không được tắm rửa, gội đầu, nên trong người ngứa lắm. Họ không cho tôi ra sân, có lẽ vì sợ tôi nhận được nơi ấy là ở đâu. Họ cho tôi tắm ngay trong phòng tra tấn. Tôi thấy khoan khoái cả người, quên hẳn sự lo âu, đau đớn trong những ngày đã qua !

Về vấn đề giao thiệp với ngoại quốc và âm mưu vơ hại, tôi trả lời rằng tôi là người có văn hóa Âu Tây, vậy giao thiệp với ngoại quốc chỉ có mục đích văn hóa. Còn âm mưu gì, thì không có.

Điều nguy hiểm cho tôi, là họ tin như vậy, và do đó họ sẽ có thể hành hạ tôi cho đến khi họ thấu mão, và nếu họ nghĩ rằng tôi là con người nguy hiểm cho chế độ Cương nuôi dưỡng họ. Họ sẽ thủ tiêu tôi.

Tất cả những câu hỏi đều có tính cách vô vân, không có gì dịch xác. Điều này chứng tỏ rằng Mặt vụ của Đinh Nhu không biết một tý gì về những công việc của tôi. Họ chỉ phỏng đoán, nghi ngờ, và nghi rằng đúng các cực hình sẽ bộc tôi phải nói.

(Xem tiếp trang 4)

GIÓ CUỐN BỐN PHƯƠNG

Nhân-Sĩ là bất lực

Nghe nói buổi họp Hội-đồng Nhân-sĩ chiều mùng 3 tháng 2 năm 2964 Nhân-sĩ Lê phùng-Thời, con một bà Trinh-giáo-Kim chưa biết đánh ai, chả nhẽ đánh Bé Dung thì lại còn e đề Thời Luận, liền đánh ngay Hội-đồng Nhân-sĩ. Lê Quản đòi giải tán Hội-đồng..

Trời ơi ! Có được một chán trong Hội-đồng có phải đề đâu mà bảy giờ lại đòi giải tán ..

Và hình như hưởng ứng lời nói đó lại có cả Nhân-sĩ Trần văn Tuyên và Nhân-sĩ Lê-văn-Tiền.

Hình như nữa theo các vị này, thì Nhân-sĩ được dịch ra tiếng Pháp và tiếng Anh là Notable. Chiết tự ra thì Notable lại là Notable. Notable là bất lực.

Bất-lực trước chín năm đàn áp, bất lực trước biến chuyển thời cuộc hay bất lực như kiểu Bé Dung trước Trần-lệ-Xuân...

...Và hình như B.S. Phan huy Quát lại định đổi danh-hiệu Hội-đồng Nhân-sĩ thành Hội-đồng Chính-trị Quốc-gia.

Nếu đổi như vậy, thì phải giải-tán đứt đuôi cái Hội đồng tư-vấn này đi, vì ở một phạm-vi rộng lớn hơn, thì thành phần cũng phải rộng lớn hơn, và quan niệm

(Xem tiếp trang 4)

Cuộc biểu Tình của các Sinh viên, Học sinh để yêu cầu Trung Tướng Dương văn Minh Lãnh trách nhiệm trước Lịch Sử, hồi 10 giờ Ngày 4-2-64 tại Chợ Saigon. Ảnh một : Đại Diện các Sinh viên và Học Sinh đang kêu gọi toàn thể Học Sinh Sinh Viên ủng hộ HĐQNCM và kêu gọi T.T. Dương văn Minh hãy lãnh trách nhiệm trước lịch sử. Ảnh trái : Quang cảnh cục Biểu tình trước Chợ Saigon. (ảnh Thanh Nhân)

Từ Nhà kho Quán Ven Đường (chủ quản Huỳnh Chiếu Đẳng)

TRUNG QUỐC DANH NHÂN SỰ TRUYỆN

Tử-Sản, — một nhà Đại-chính-trị THỜI XUÂN THU

Tác giả NAM CUNG BẮC
Cô Sông Văn Tiệt dịch

6.— Sống lập ra việc tâm báo và chấn hưng việc học

Tử Sản là tay sáng lập ra một hình thức báo đầu tiên của Trung Hoa (500 năm trước Tây lịch kỷ nguyên. Thời kỳ cầm quyền, Tử Sản đã phát minh ra lối « HUYỀN MINH », khác hẳn lối BÍCH BÁO ngày nay: Ông cho khắc những Đạo luật và tin tức trong nước lên những mảnh tre (vọng ví giấy và việc in chưa có, khắc hẳn và chữ lên mảnh tre để lưu lại, gọi là trúc giản) rồi cho treo lên các tường sách để dân chúng coi, đọc. Hồi ấy, phe chính trị đối lập nhỉ lên công kích, cố bới tìm những lỗi lầm trong « Huyền Thư » ra! « Bích báo » ấy đó. Nhưng Tử Sản không nghe!...

Bất đầu, Tử Sản mở những cuộc biện bác trình luận với phe phản đối. Bấy giờ, bên phe phản đối có Đặng Tích là một bậc trí giả, học vấn khá, có tài biện bác lại tính thông hình phép, nên thường hay đem các việc thơa kiện làm nhiều khó khăn cho Tử Sản. Có nhiều người tăng ưu của Tử Sản gửi Đặng Tích đi. Tử Sản chúng không nghe, — trái lại! Không thương hay tìm gặp Đặng Tích và bàn bạc về các lẽ lẽ, bài cãi, nhỉ!

Người ta viện yết Huyền thư, Tử Sản cũng mở trường, tập trung thanh niên tới đọc sách, thì hành công việc giáo hóa. Nhưng rồi nhà trương lại biến thành nơi để bàn luận thì phải người ta đã lại đông nhà trương để bắt bình chế bay, chỗ đó vì chính sách của trị của triều đình, khuấy rối các quan lo ngại đến nỗi... Các quan bèn xin với Tử Sản cho đóng cửa trường học. Nhưng Tử Sản khôn đáp: — ông quan viện cớ sáng việc người ta nghị luận phê bình đường lối chính trị hay do không có gì đã ! Ta có, vì nếu sinh có điều gì đó hoặc sai lầm thì ở đó mà của đó đó ra, — nếu không sai lầm thì vì gì mà sợ ai phê bình ?

Tử Sản thường đích thân lăng lộng tới [illegible] người trong học đề coi đọc. « HUYỀN THƯ » [illegible] lại ở chỗ xung yếu, và nước lại nhỏ nên luôn [illegible] nước lớn làm le chỉ chực xâm lấn. Cho nên về phương diện ngoại giao, Tử Sản đã hết sức nhọc lòng cố tìm cách gây mối hòa mục với các nước lân giềng. — hòn kết thân ái với họ để tự bảo vệ. Cố lẽ, nước Tấn định tên công nước Trịnh, bắn trước sau qua Đại phủ là Đương tử Hồi tới Trịnh, gọi một là giao hữu, kỳ thực để ngăn ngừa sem tới tình hình. Tử Sản tiếp đón ân cần và hiếu đãi ân mưa của Tấn. Nhưng, thế, trong một bữa tiệc, ông có tặng Đại phu nước Tấn câu thơ rằng :

Vì dù cần tường đến ta...!
Sông Vị vẫn có lội qua thơa chăng !

Vì nay chẳng có lòng thương !
Gian nan hà thiếu lạn đường hay ...!

Câu cuối cùng của bài trên, có ý bảo ngầm cho nước Tấn biết rằng Trịnh cũng có các đồng minh của Trịnh, chớ không phải là cô lập đâu ! Nhân mấy câu thơ trên, nước Tấn hiểu rằng Trịnh đã có chuẩn bị, lên thêm không mưu toan xâm chiếm Trịnh nữa.

Lại nói đến vua nước Trịnh bấy giờ là Giản Công mới lớn tên cấp ở Tử sản, nên đã đem quyền chính trong nước hoàn toàn cho Tử sản — còn mình thì yên vui với cảnh sinh hoạt thái lãnh của trăm hoa.

Ở thời Xuân thu, sự đi lại giao thiệp giữa nước này với nước kia rất là hạn hẹp. Nhưng phàm là những chính trị gia các nước tài giỏi thiệp, phóng vô nước Trịnh, một khi đã tiếp của với Tử Sản thì đều có được một ấn tượng rất tốt đẹp,— thấy đều khen-ngợi là vị hiền Tướng lãnh đạo nước gia xưa nay.

Ngày tức lúc Tử Sản chưa cầm quyền chính, công tử Qui Trát nước Ngô có địp qua Trịnh, đã cùng Tử Sản đã lại rất thân thiết.

Qui Trát là người thấu suốt đã biết rõ đức Tử Sản, không tỏ sinh cho cuối thời Xuân thu, công tắt cả trong lịch Sản. Tử Sản là một vị đại chính trị gia trên lịch sử Trung quốc.

4.— Lê bộc hiền tướng — của muôn đời —

Đó có Tử Sản Ân Tương quốc ân nước Trịnh được mở mang thịnh trị. Tuy nhiên, địa thế nước nghe những lời bàn bạc, chỉ trích. Nhiều lúc ông cũng hòa [illegible] đồng vui chơi hoặc ngồi ăn uống lân lộn với học sinh ở các trường lăng, — có khi ông ngồi gần đó, các thanh niên xây quanh để nghe, lấy tâm thích thú.

Tính hòa ái, thân thiết, chân thật của ông đã cảm hóa được nhân dân nước Trịnh rất mạ nh.

Máu lửa lưng trời, ngập bốn phương
Đời trai, chí cả gửi trường dương
Sách đèn đã hẹn cùng cung kiếm
Mưa gió lo gì với nắng sương
Tang bồng hồ thỉ, dạ cương kiên
Trải khắp Đông Tây, khắp mọi miền
Chẳng đội trời chung cùng quốc tặc
Quí hồng muốn thuở giống Rồng Tiên
Từ Bắc đến Trung rồi về Nam
Giận loài vong bản quá gian tham
Dậy vơi Bên Hải bao dòng lệ
Đau xót muốn dần phút luận đàm
Hôm qua, chiến sĩ ngoài biên cương
Hôm nay, tàn phế đời thê lương
Về đây ! Về đây ! Nói giống Việt ?
Man mác mấy trời, những vấn vương...
Lòng đau, bên nớ bên nì
Buồn ơi ! Biết nói năng gì ngàn sau.. !

(Một đêm khuya trong nhà thương) **NGUYỄN - NHƯ - THỦY**

Bài của NGHIÊM-XUÂN-THIỆN

(TIẾP THEO TRANG 1)

Tâm rửa xong tôi mặc quần áo, để cho người đương ngủ mê, gây xem tờ khai của tôi. Chớ một lúc anh ta giậy, lấm lấy mớ giấy tôi đã khai, đọc qua, rồi xé vụ đầu ? Nói xong bèn lấy xuống đất và nói rằng : « Khai không thành thực chút nào ! Thôi cho đi về, mai khai lại ! »

Đã hơn 24 tiếng đồng hồ tôi chưa được chợp mắt lấy một phút, nên tôi khoan khoái, vui lắm, đến phòng (cốt nhiệt) là khi đã đương bọ lại mắt và sách tay tôi ra sau lưng). Tôi vừa ngồi vào giường định ngủ, thì có tiếng gọi gọi lại qua là bảng trong tường. Người xếp gác nói lớn : « Không được ngủ đâu đây. Cần phải khai nữa».

Thế là lần vào trong phòng tôi, mang một chiếc bàn cùng một chống giấy lớn vào. Sau đó bàn cho tôi mượn mớ bút bi và nói : « Phải khai cho hết. Chỉ được ngủ khi nào viết hết chống giấy này, và khi nào tôi cho phép ».

Nơm chống giấy tôi ngán quá. Viết gì cho hết chống giấy ấy. Tôi ngoảnh mặt lên nhìn người xếp gác, rồi nói : « Khai hết còn gì nữa. Khai đi khai lại cũng thế thôi. Rẽ rồi lim gì cho mệt ! »

Anh ta lườm tôi và nói : « Khai đi. Không được nói nhảm gì hết ! » Sau khi anh ta đóng khóm cửa lại. Tôi ở nhà tong phòng, ngáp ngắn ngáp dài mà viết. Tôi cần bút viết ở chống lớn đã thấy tê-tê.

Thế là tôi lại phải thức suốt đêm hôm ấy để khai cho hết hàng trăm tờ giấy mà người ta đã đặt trên chiếc bàn nhỏ trong buồng tôi. Thình thoảng, người lính (họ thay phiên nhau gác tôi) đến vào trong phòng và gọi lớn để xác-thố tôi không được ngủ trước khi có lệnh trên cho phép. Như thế suốt đêm hôm ấy và suốt ngày hôm sau Chiều tối, tôi vẫn phải tiếp tục viết. Viết luôn luôn, không được ngủ chút nào ! Thế mà tôi vẫn viết.

Khi nhìn qua chỗ sổ ở gần trần nhà, tôi thấy trời tối đen như mực, tôi nghĩ bụng lúc nay, lẽ lúc ho sáp tới mang tôi đi đây. Không biết bao giờ tôi định lâm gì tôi nữa ? Nhưng giờ ấy sang giờ khác, thời gian lặng lẽ trôi, mà chẳng thấy ai đến cả. Thình thoảng chỉ thấy người lính đỡ mặt vào lỗ hổng ở trong tường để kiểm soát xem tôi có ngủ không. Có lúc tôi mới mệt quá, đặt bút xuống bàn, nằm lên ghế nghỉ. Người lính hơm thấy gọi lớn lên : Tôi trả lời rằng tôi thức chớ không ngủ đâu. Anh ta không hàng lòng cho tôi nằm, gọi lớn để bắt tôi dậy, và tiếp tục viết. Viết mãi chả biết viết gì thêm ra viết nhảm, viết chơi, viết bắt cứ cái gì đã thoáng qua trong trí não tôi.

Như thế trong luôn hơn ngày bốn đêm liền, tôi phải viết luôn tay, và không được ngủ chút nào.

Đến ngày thứ tư, khi ăn cơm trưa xong, một người lính vào phòng tôi để lấy những giấy tôi đã viết xong. Anh ta nói : « Thôi hôm nay không phải khai nữa »

Khi anh ta đi rồi, tôi gọi lại và nói : « xin cho tôi nói tôi ngủ một lát nhé !» Anh ta nghỉ một lát rồi trả lời : « Được, khai xong rồi thì ngủ được ! »

Thế là tôi nằm xuống ghế, và nằm phát sau tôi ngủ liền !

Nhưng chưa ngủ được năm phút, cửa đã mở sầm làm tôi rụt mình tỉnh dậy, người xếp gác và người lính hôm trước vào trong phòng tôi đánh đập tôi tai bụi. Vừa đánh vừa la : « Ai cho phép ngủ mà đã ngủ ? »

Tôi chỉ người lính và nói : « Tôi đã hỏi ông này rồi »

Người lính gắt : « Đừng nói láo ! Hồi tôi bảo gì ! A thế ra lại còn ngoan cố đây ! »

Người xếp gác hét : « Đã ngoan cố thì chúng ta cho biết tay ! »

Thế là họ trói tôi lại, 2 tay bị trói ra đằng sau, sợi giây thừng trói tay lại đem xuống chân để trói cả chân nữa. Nhưng họ trói một cách kỹ thuật, để tôi đứng mà không đứng thẳng được, phải trùng đầu gối lại và đưa đầu gối ra đằng trước. Sau đó họ lấy một thanh gỗ bẹt và đánh thật mạnh vào đầu gối tôi. Họ đánh rất mau, rất đau đánh liên tục cả hai đầu gối. Tôi đau quá kêu lên lớn. Họ bịt miệng tôi lại và nói : « Không được kêu ! Không được để cho hàng xóm biết.

Tôi cố nhịn kêu... Người xếp đánh mệt lắc mồ ra, lấy tay mình gỗ cho người lính để tiếp tay đánh tôi.- Như thế vài lần. Khi người xếp mỏi tay, người lại lại đánh tiếp. Cho đến khi tôi nhỉ hơi mũi không được, tôi bật phải lên cơn vang cả [illegible]

Cả hai người lính gác cũng ngạc nhiên, ngừng tay đánh lại và đương mắt nhìn tôi. Người xếp gác hỏi : « Tại sao đang cười ? »

Tôi nói : « Tức cười quá thì cười chớ sao ? Các ông muốn tôi khóc à ? »

— « Nói xấy chúc được cười chăng tôi mới phục chớ. Nếu ông khóc thì chúng tôi khinh ông ».

Thế cô ho thôi không đánh tôi nữa. Họ cởi trói tôi ra. Tôi đi khóng vững. Họ phải đỡ tôi trở về ngồi ở ghế bố. Hai đầu gối tôi đau ê ẩm, và sưng to như hai quả đi. Mấy đêm đớn chậy.

Người xếp gác chạy ra ngoài, vừa chạy vừa nói : « Tôi có thuốc cho ông ».

Vài phút sau, hắn chạy vào, cầm một nắm muối, đưa lấy muối xát vào hai đầu gối lắm tôi thấy xót vô cùng.

Xát muối song, hắnnói : « Thuốc nầy hay lắm, chỉ vài phút là khỏi ! »

Nói song hắn cùng người lính kéo nhau ra khỏi phòng tôi. Hắn không quên ngoái đầu lại và nói : « Không được ngủ đâu nhé ! »

Tôi ngồi nghỉ trên ghế bố một lúc, rồi đứng dậy để bách bộ trong phòng. Nhưng đau gối đau lắm, và lại khi tôi đi, quần áo cọ sát vào vết thương nên thấy rát lắm. Bởi thế tôi lại trở về ngồi nghỉ trên ghế bố.

Nửa phút sau, người xếp gác lại vào trong phòng, cầm chai thuốc gì tập giấy thấp dầy và nói : «Viết nữa đi ! Lâm gì thì phải khai cho hết ! »

(*Còn nữa*)

Oan-ngục

KIM Y DIỀU dịch

Chưa sinh người Dương cầu, lũ một thiều niên khinh bạc, tánh bỡng lơn. Nhân mới gặp vợ, nên thương hay lui tới nhà bà mối, nhờ tìm hỏi một người vợ kế.

Tính cô nhà bà mối hơi gắt gỏng thấy vợ người hàng xóm mỹ mãi, xinh đẹp và nhân, lên nói đùa mụ rằng :

— Tôi vừa trông thấy vợ anh hàng xóm nhà bà, đẹp mà lại phong-nhã, nếu tôi lấy vợ cho được người như thế cũng đủ thoả.

Mụ mối cũng nói đùa rằng:

—Anh gắt chăng cả ta đi, rồi tôi làm mối cho !

Chư cười nói :

— Thực nhé, thế thì được rồi !

Hơn một tháng sau, người hàng xóm đi đón mụ, bị gẫy ở giữa đường. Quan nhà lý trưởng lên-hàng đến, cùng khám-nghiệm thương-tích, đề lấy bằng-cớ điều-tra, rất cực vất không thể được manh-mối nào hết. Duy nghe lời bà mối thuật câu chuyện nói đùa với Chu bữa trước, do thế quan nghi ngay cho Chu là thủ phạm, bắt lên vạn hỏi, mấy cùng không xong.

Quan lại còn ngờ cho vợ nạn nữ là cô tình với Chu, cùng vai bàn : « Đang cơn khinh tra tấn, thành khóc vô cùng. Người dân bà chịu không nổi đành phải nhận. Nhân thế, lại đem Chu ra tấn. Chu nói :

— Phàm lại yêu đùa không chịu nổi cực hình nên phải khai bậy. Nay đi bắt người ta chết oan, lại còn gán cho người ta tội tình thật giả ám-muội. Quí thần không biết, nhưng tôi nỡ lòng nào ! Vậy để tôi xin khai sự việc giết chồng ! Mà chưa chém vợ người ! Thực ra, người dân bà kia thực không dự gì đến.

Quan hỏi lấy gì làm bằng cớ, thưa rằng :

— Có cái áo đỏ máu làm bằng.

Quan cho người đến nhà khám không thấy, lại bắt tên nữa, chết đi sống lại mấy lần. Chu nói rằng :

— Chắc mụ tôi sợ tôi bị chết chém, nên giấu cái áo đưa bằng chứng-cớ, sẽ tôi thì vô đây lấy.

Quan sai lính áp giải về nhà. Chu xét tới nơi chốn :

— Mụ đưa cái áo ra thì con chết mà không đưa ra con chẳng chết, đáng

Chính vì người Dương cầu, lũ một thiều niên khinh bạc, tánh bỡng lơn. Nhân mới gặp vợ, nên thương hay lui tới nhà bà mối, nhờ tìm hỏi một người vợ kế.
Tính cô nhà bà mối hơi gắt gỏng thấy vợ người hàng xóm mỹ mãi, xinh đẹp và nhân, lên nói đùa mụ rằng :
— Tôi vừa trông thấy vợ anh hàng xóm nhà bà, đẹp mà lại phong-nhã, nếu tôi lấy vợ cho được người như thế cũng đủ thoả.
Mụ mối cũng nói đùa rằng:
—Anh gắt chăng cả ta đi, rồi tôi làm mối cho !
Chư cười nói :
— Thực nhé, thế thì được rồi !
Hơn một tháng sau, người hàng xóm đi đón mụ, bị gẫy ở giữa đường. Quan nhà lý trưởng lên-hàng đến, cùng khám-nghiệm thương-tích, đề lấy bằng-cớ điều-tra, rất cực vất không thể được manh-mối nào hết. Duy nghe lời bà mối thuật câu chuyện nói đùa với Chu bữa trước, do thế quan nghi ngay cho Chu là thủ phạm, bắt lên vạn hỏi, mấy cùng không xong.
Quan lại còn ngờ cho vợ nạn nữ là cô tình với Chu, cùng vai bàn : « Đang cơn khinh tra tấn, thành khóc vô cùng. Người dân bà chịu không nổi

NGÀN CÒ KÊU CHẲNG THẤU TRỜI

của PHƯƠNG LINH

(TIẾP THEO)

Thực vậy, nông thân là hạ tầng cơ sở của quốc gia, xã hội, là nơi qui tụ các tầng lớp dân chúng hiền lành, chất phác, nhưng rất dễ có thành kiến và... nổi giận.

Qua bao nhiêu thời gian bị Thực dân phong kiến, độc tài, Cộng sản và cường hào, ác bá đã áp phương vị bóc lột lận xương tủy dân chúng thôn quê trước hơn ai hết khát khao mong mỏi một cuộc C.M dân chủ chân chính giúp họ thoát **que cuộc sống tối tăm hầy lau nay nơi đồng lầy hay nơi đeo heo hút gió.**

Mấu lần nghe nói đến Cách mạng hoặc Cách mạng dân chủ thành công đau quá lại một lần vui mừng, phấn khởi vì liên tưởng như rằng ngày mai chỉ ngày may thôi, cuộc đời tu tưng, nghèo khổn, đau khổ của mình sẽ có ít nhiều thay đổi.

Chính vì tâm trạng ấy, dân quê rất dễ bị lường gạt. Trước đây, Cộng Sản đã lợi dụng quê mùa để dành tử cách mạng dân chủ... mà vì đưa hy vào một cuộc chiến tranh dai dẳng suốt 10 năm, giết hại nông dân để thành tựu bao hiệu mới đường lối... độc tài Cộng sản, trong đó nông dân là lớp nạn nhân khốn khổ nhất.

Cuộc chiến tranh vừa chấm dứt bằng cách chia đôi đất nước thì ở miền Nam bon độc tài phong kiến nhảy lên cầm quyền, mượn ngày danh từ Cách mạng quốc gia giả theo nền mông dân chủ... để lừa lọc dân quê lần nữa. Người chết mồ chưa xanh cỏ, người sống đã với vàng cám sáng đẹp giáo phái đánh phiếu loạn, triệt để lợi dụng Ngô triều Trần thị, thực hiện độc tài, gia đình trị mà nông dân cùng là lớp nạn nhân đông đảo bị chà đạp và hy vọng nhiều nhất. Dành tự đẹp đã Cách mạng đã lom khô nông dân không ít, thế mà cùng dân vào cảnh tha mang mỏi Thì ra cứ mỗi lần bị lừa và bị khổ, dân quê lại mong chờ Cách mạng và khao cầu cho lần Cách mạng tới sẽ thực đem lại dân chủ, tự do và cơm bằng bát ăn, cho mọi cuộc sống thấy hết sơn thôn ấp VN.

Và vước nguyện của đa số nông dân đã thành tựu bởi tiếng súng Cách mạng 1-11-63 triệt để Ngô triều. Tiếng súng Cách mạng chấn quan độ nổ dồn như tiếng pháo Tết, đem lại niềm vui mừng trong dân tộc, toàn thể các tầng lớp dân chúng thôn quê triệu đón cuộc Cách mạng 1-11-63 như một cuộc giải phóng toàn diện nông thôn ra khỏi ách phong kiến, độc tài, gia đình trị và đặt rất nhiều hy vọng vào Hội đồng quân nhân Cách Mạng sẽ hướng dẫn quốc gia dân tộc trên con đường dân chủ thực sự, đặt tan toàn bộ tàn tích thực phong, Cộng ở thôn quê.

Nhưng mặc. Ngày nay điều tôi thường ngại đã đến. Hoạt động của tôi bại lộ. Giờ đây không biết giờ nào tôi sẽ tiếu ma đánh dấu. Đời tôi ra sao ? Còn giúp ai được Cô lẻ ngay cả cầu ông ?

Tôi trạnh tai tiếng bằng cách tự sát, tôi công hy vọng thế. Khi chết tôi sẽ yên tâm và nhẹ ngỡ.

Đừng giận tôi mà cho là hèn vì tự sát. Tôi ngưỡng mộ riêng ông vì cả tính ông mạnh, đẩy can trường

Siu Lan hiện ngày tại biệt thự của bà Kim Khen đường Mé nam ông kiếm rất dễ. Còn theo điều này. Một gả Lão vượt tuyến qua Mên sáng nay cũng có cần cước Việt. Tôi không kịp theo rồi.

Tôi ái mộ ông và ân hận không giúp gì được nữa ...

Mong ông hiểu. »

Văn Hải nhếch mép, vờ mành giấy bỏ vào túi. Tội nghiệp Sơn Kim. Gả đã chọn giải pháp duy nhất. Như vậy kẻ khác đờ mắt công.

Gã trở ra và chạm trán ngay một gã trẻ tuổi hình như đã đợi từ lâu.

— Chào ông.

Cô lẻ một kiểu dân Mên.

Văn Hải đáp :

— Chào ông.

— Tôi là thanh tra Kim ém. Ông cô Sơn Kim có đây chứ ?

— Nhà ông ta đây Văn Hải đáp viên thanh tra trịnh trọng tiếp :

— Ông cô thấy chúng ta cần tiếp chuyện một lúc không ?

— Ngay đây à ?

— Phải Tôi chắc Sơn Kim cũng ưa thế ?

(*1) Corps diplomatique : Ngoại giao đoàn*

(*Còn nữa*)

DIỄN ĐÀN TỰ DO

CAN THIỆP CỦA ÔNG VŨ-VĂN-HUYỀN TRƯỚC H.Đ.N.S

(*TIẾP THEO*)

Địa thế và vị trí miền Nam-Việt Nam ông không thể đưa lên bàn đạp cho một nước nào trong khối Tự do để xâm lăng miền Đông Nam Á.

Trên hai miền Bắc V.N. có rằng đứng trong hàng ngũ Cộng sản quốc tế hiểu chiến, và là cửa ngõ của Cộng sản quốc tế, chắn xuống vùng Đông Nam Á Châu. Vậy thì Cộng sản miền Bắc hay rút ra khỏi Cộng sản quốc tế hiểu chiến, và hãy cam kết không được để cho lãnh thổ miền Bắc đóng làm bàn đạp cho bất cứ một cuộc xâm lăng nào, nhất là từ phương Bắc xuống Đông Nam Á Châu.

Miền Nam Việt Nam cũng sẵn sàng cam kết như thế.

a) Thái đưa kiến thiết đất nước để xây dựng Hạnh Phúc cho toàn dân.

Nếu thực Cộng sản nhâm xây dựng Hạnh phúc và nâng cao mức sống của đồng bào cần lao thì C.S. hãy cố gắng thực hiện tại miền Bắc đi.

Chúng ta tại miền Nam V.N cũng vẫn nhâm xây dựng Hạnh phúc và nâng cao mức sống của toàn dân và chúng ta cũng gắng hết sức để đi tới mục tiêu trên đây.

Chúng ta sẵn sàng nhận thử thách một cuộc thi đua với CS theo điều kiện dưới đây, nếu C.S nhận :

a) Cộng sản phải cam kết không được xâm nhập miền Nam-Việt Nam, không khai hay ngầm ngầm gieo rắc không khí Cộng sản Việt Nam và nhất là phá rối cộng cuộc kiến thiết của chúng ta.

b) hai miền sẽ thực hiện việc thi đua kiến thiết trên phương phápkhả năng và quan niệm của mỗi miền, mỗi miền được tự do lựa chọn các nguồn lực để giúp đỡ mình.

Lẽ tất nhiên chúng ta chỉ nhận cuộc thi đua khi nào Cộng sản đã thi hành đúng đắn các điều khoản 1, 2, 3 trên đây.

4) Liên lạc Nam Bắc

Miền Nam V.N. sẵn sàng trao đổi văn hóa, thương mại với miền Bắc. như 2 nước riêng biệt, nhưng phải theo điều kiện là các hàng hóa của mỗi miền nhận được chỉ được dùng cho nhu cầu của miền đó. Nhất thiết không được dùng hàng hóa của miền Nam để tiếp tế cho Cộng sản quốc tế đang vào công cuộc nhân thôn tính Thế giới tự do.

5) Bảo đảm và giám sát quốc tế :

a) Những điều kiện trên, hai miền trở thành hai quốc gia phải long trọng cam kết giữ đúng, nếu không thì thế chiến tranh sẽ tái diễn và lúc đó nhất định sẽ lan rộng đến miền Bắc.

b) Quốc tế sẽ long trọng đảm bảo các điều kiện hòa bình ấy, hoặc bằng một Liên nghị gồm những nước có liên quan đến miền Hòa bình ở V.N hoặc do LHQ.

Việt-Nam Cộng Hòa có thể yêu cầu Quan đảm LHQ được gửi sang đóng đồn giám sát tại các vùng giáp Cảnh giới những trường hợp xảy ra chống đối.

Bảo đảm và giám sát quốc tế sẽ được phân nhận bằng một hiệp ước quốc tế mang chữ ký của tất cả các nước liên hệ.

b) Vấn đề Thống nhất tế vì kỳ hạn nếu chưa giải điều kiện thuận lợi.

Vấn đề thống nhất chưa thể đặt ra được vì luận mạy chế độ chính trị, kinh tế, xã hội của hai miền quá khác biệt nhau, nên sẽ thực tế chưa thể thực hiện được việc thống nhất, mà cần phải có một thời gian khá lâu để chuẩn bị thống nhất, thời gian ấy có thể tới vài chục năm và cũng là thời thì đưa kiến thiết.

Thi hành các điều khoản trên đây, nhất là các trong chủ quyền của nhau và thi đua kiến thiết, sẽ giúp cho Quốc dân lựa chọn và định đoạt một chế độ chính trị và kinh tế hợp với quyền lợi của Dân Tộc mà không ai áp chế được của ai, và cũng có quyền sống và được hưởng Tạnh phúc.

KẾT LUẬN : Tôi xin nhắn mạnh : giải pháp tôi vừa trình bày mấy nét thách vơi quý vị chỉ là một ý kiến riêng của tôi đưa ra để quý vị thảo luận. Tôi tha thiết xin quý vị hãy vì tiền đồ của nước nhà, thông thái phê bình cho. Chúng tôi cũng sẵn sàng xin rút ý kiến ky nếu Hội đồng tìm ra được một giải pháp hiệu hiện hơn, chu đáo hơn để đem lại Hòa bình cho miền Nam V.N mà không bị C.S thôn tính hay kiềm chế.

Tôi cũng xin nhắn mạnh rằng giải pháp Hòa bình này chỉ có thể thành tựu, và đối phương phải thuận theo, khi mà Quốc dân và dân chúng vẫn tiếp tục nỗ lực chiến đấu và chống đối mạnh hơn và hiệu hiệu hơn. Nếu được toàn dân chấp nhận, hưởng ứng, giải pháp ấy sẽ làm áp lực đối với Cộng sản. Nên tôi đề nghị, nếu được Hội Đồng chấp nhận, chúng ta cố gắng phổ biến rộng rãi luận giải thích trước Quốc dân đưa ra trưng cầu dân ý.

Tôi nhớn, trong Quý Vị, sẽ có vị cười và cho rằng giải pháp Hòa bình mà tôi đưa ra chỉ là một giải pháp không thường (utopique) vì làm sao bắt được Cộng sản chịu nhận.

Nếu Cộng sản không chịu nhận thì đó là một chuyện riêng của bên đó chứng, nhân dân sẽ nhận chân được sự ngoan cố của Cộng sản đã tàn hiểu chiến và gây chiến của Cộng sản chỉ muốn thôn tính miền Nam Việt Nam để nô lệ hóa dân tộc chớ Cộng sản không bao giờ muốn hạnh phúc của toàn dân như họ luyên truyền lập bịnh.

Lúc đó, chính nghĩa sẽ về với ta và khi chúng ta đã lấy được nhân tâm chúng ta phải thắng : sự đồng tình và ủng hộ của toàn dân sẽ là một áp lực, và cũng mạnh mẽ, mạnh mẽ hơn cả bom-đạn để bắt Cộng sản phải khuất phục trước lẽ phải và Chánh nghĩa.

Tôi đề nghị và xin Quý Vị thảo luận.

(*Còn nữa*)

BỆNH NÃO THUỐC NÁY

Chuyên trị : Bịnh đau gan, ruột, dạ dầy, nhức đầu kinh niên. Phụ nữ bệnh máu huyết, trẻ con đã mồ hôi trộm. Bổ dưỡng các bệnh hư hao. Trị, mạch lươn, đại tiện ra máu. Có chỉ sẵn, các loại cao đơn hoàn tán sau khi xem mạch, nhận chứng rành rẽ để chữa bệnh.

Nhà thuốc Nguyên-đông-Đi 379 Phan-đình-Phùng — Saigon

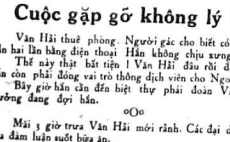

Tiểu thuyết trinh thám
phóng tác của **ĐẠI PHONG**

SỐ 13

CHƯƠNG V

Cuộc gặp gỡ không lý thú

Văn Hải thuê phòng. Người gác cho biết có người gọi hắn hai lần hằng điện thoại. Hắn không chịu xưng danh.

Thế nay thật bất tiện ! Văn Hải đâu rồi để ngồi chờ hắn còn phải đồng vai trò thông dịch viên cho Ngoại trưởng.

Bây giờ hắn cần đến biệt thự phái đoàn Việt. Ngoại trưởng đang đợi hắn.

oOo

Mai 3 giờ trưa Văn Hải mới rảnh. Các đại diện đã say sưa đàm luận suốt bữa ăn.

Gã bảo Mai đưa về khách sạn. Gã vừa đặt chân lên thang thì có thư ký gọi :

— Có người điện thoại cho ông ngay khi vừa ra. Độ 10 giờ sáng. Gã nghĩ vậy và gấp mảnh giấy con ra đọc. Mảng giấy này không ký tên. vỏn vẹn mấy hàng văn tắt.

Hẹn gặp ông sớm hơn. Gấp. Trưa ngày tại nhà tôi.

Văn Hải tự lự. vò mảnh giấy, vứt vào sọt trước khi ra gả lên chiếc 403 đến nhà Sơn Kim.

— Tôi phải chờ chứ ? Gã tài xế hỏi.

Văn Hải lưỡng lự không muốn giữ xe không nên để chúng nghi Sơn Kim Gã tài xế nhẹo mắt cười đồng lõa :

— Ông nên tránh bọn ghen vật.

Văn Hải nhấy mắt lấy vẻ tinh quái rồi bước vô nhà. Gã lên lầu.

Bây giờ 4 giờ Như vậy gã tới nơi hẹn quá trễ.

Gã bấm chuông. Gã không chứt ngạc nhiên khi không thấy ai ra. Sự yên lặng đáng lo nây đã là một chuyện quen thuộc.

Gã bấm chuông nữa nhưng không hơn gì.

Có hai giả thuyết : hoặc Sơn Kim không chả hẳn được hoặc

Giả thuyết đầu có lẽ đúng. Không lẽ Sơn Kim ngồi cả buổi cho hắn sao.

Nhưng Văn Hải chợt nghĩ chiếc xe chạy theo Sơn Kim chiếu qua. Vì thế gã nhất định vào hẳng xem khóa riêng.

Sơn Kim guc xuống bàn. Văn Hải thận trọng tới gần tay thủ trong túi. Gã thận trọng xem kỹ người chết.

Một giòng máu đã khô rỉ ra từ lỗ thủng xuyên qua màng tang. Văn Hải sờ lên người nạn nhân lạnh ngắt.

Tay phải thống thẻo còn nắm chặt khẩu súng tự động.

Dể đặt hơn Văn Hải đi quanh phòng và không tìm thấy gì. Hắn quay sang Sơn Kim và thấy một lá thư đương bỏ trong bao gả lấy lên đọc. Thư này viết cho gã.

Tôi bị ám sát có lẽ ông ngạc nhiên ? Tôi cần phải thú điều nay. Từ khi giúp việc cho ông tôi thường không lúc nào an tâm. Có lẽ ông còn buồn cười nhận được thêm tin tức trong thám cảnh nây. Nhưng xin ông hiểu. Họ buộc tôi phải chết.

Nhưng mặc. Ngày nay điều tôi thường ngại đã đến. Hoạt động của tôi bại lộ. Giờ đây không biết giờ nào tôi sẽ tiếu ma đánh dấu. Đời tôi ra sao ? Còn giúp ai được Cô lẻ ngay cả cầu ông ?

Tôi trạnh tai tiếng bằng cách tự sát, tôi công hy vọng thế. Khi chết tôi sẽ yên tâm và nhẹ ngỡ.

Đừng giận tôi mà cho là hèn vì tự sát. Tôi ngưỡng mộ riêng ông vì cả tính ông mạnh, đẩy can trường

Siu Lan hiện ngày tại biệt thự của bà Kim Khen đường Mé nam ông kiếm rất dễ. Còn theo điều này. Một gả Lão vượt tuyến qua Mên sáng nay cũng có cần cước Việt. Tôi không kịp theo rồi.

Tôi ái mộ ông và ân hận không giúp gì được nữa ...

Mong ông hiểu. »

Văn Hải nhếch mép, vờ mành giấy bỏ vào túi. Tội nghiệp Sơn Kim. Gã đã chọn giải pháp duy nhất. Như vậy kẻ khác đờ mắt công.

Gã trở ra và chạm trán ngay một gã trẻ tuổi hình như đã đợi từ lâu.

— Chào ông.

Cô lẻ một kiểu dân Mên.

Văn Hải đáp :

— Chào ông.

— Tôi là thanh tra Kim ém. Ông cô Sơn Kim có đây chứ ?

— Nhà ông ta đây Văn Hải đáp viên thanh tra trịnh trọng tiếp :

— Ông cô thấy chúng ta cần tiếp chuyện một lúc không ?

— Ngay đây à ?

— Phải Tôi chắc Sơn Kim cũng ưa thế ?

(*1) Corps diplomatique : Ngoại giao đoàn*

(*Còn nữa*)

QUỐC CỘNG HUYẾT LỆ SỬ

LỪA BỊP NHÂN DÂN : CHỈ « DU » MÀ KHÔNG « KÍCH »

Tác giả TRỪNG THANH

(Tiếp theo)

Tới cuối năm 1938, lần đầu tiên xảy ra cuộc xô xát nhỏ giữa Đệ bát lộ quân với Quốc dân Đảng — nhưng tới không quá tháng tám 1939 thì yên, và đó chỉ là việc ngẫu nhiên xảy ra có tính cách địa phương, chưa biến thành sóng gió trên trường chính trị đương.

Nguyên nhân chính đã gây thành những việc va chạm nhỏ ấy là vì giữa quân đội Quốc và Cộng chưa chia rẽ rạch ròi gianh hoạt động Quốc và Cộng chỉ cứ mặc nhiên nhận ngăn vẽ nhau tăng hoạt động của Đệ bát lộ quân sẽ giới hạn trong địa hạt của « Chính phủ khu biên giới » thôi. Nhưng Cộng quân mượn cái danh nghĩa là chống Nhật để thường thường sang vào Hoạt động ở các khu, các tỉnh khác nên khó tránh được xô xát khi chạm trán với quân đội Quốc gia. Mãi tới đầu 1940 hợ Tướng mới chỉ-định rõ giới hạn hoạt động của cộng quân.

Một nguyên nhân nữa đã gây ra sự bất hòa giữa Quốc và Cộng là : Cộng quân hăng tháng tuy lãnh lương và trợ cấp do Quốc dân chính phủ cấp phát cho nhưng không những đã không chống đánh Nhật một cách ra thân — trái lại còn luôn luôn tuyên truyền nhận trận thắng của Quốc dân làm thắng lợi của của mình. Điều này đã khiến các tướng lãnh quốc gia phải bất bình và phản nộ. Tướng lãnh quân đội quốc gia thường phê bình, trách quân Cộng-sản là bọn « chỉ DU mà chẳng KÍCH gì hết » : Hoạt động theo chiến của Cộng quân lúc ấy chỉ là nhằm chém giết những người mà họ bảo cho tội là bán gian hợp tác với Nhật trong « Thanh hương Uỷ viên hội » hoặc trong « Duy trì hội » ở các vùng hương thôn phía sau những nơi quân địch (Nhật) đóng. Mục đích của những hoạt động kỳ là chiếm lấy cảm tình của nhân dân ở những khu bị giặc chiếm đóng để nhận lấy các danh nghĩa đẹp đẽ là « đánh Nhật ». Trong khi sự thì Quốc dân hoạt động ở nơi tiền tuyến, máu chảy thành sông, liều sống chết vơi giặc, nhưng người dân có tới đâu đâu mà biết

Người dân ở phía sau, hàng ngày chỉ mải thấy công cuộc xô tội, giết Hán gian, vì thế người dân đã nhận lầm Cộng quân mới thực là kẻ đánh Nhật ». Đó là cái thủ đoạn không tốn công, không hao tổn lực lượng mà thâu được lợi cho riêng mình, mà dân chúng hương thôn quá chất phác, thật thà, đâu mấy mưu bụng Cộng sản lừa bịp. Tình hình kỳ cùng khiến các tướng lãnh quốc-gia căm phẫn và cái mầm lửa diệt Cộng sản trong khu vực Chính phủ lại bùng trở lại.

Cho tới mùa hạ 1939, thì những sự « va chạm nhỏ » giữa Cộng quân với Quốc quân cứ mỗi ngày mỗi nhiều hơn lên. Đã chiếm được lấy thực nhiều khí giới, quân Cộng sản đã nhiều lần bao vây bộ đội bảo an hoặc tuần cảnh địa phương của Quốc gia mà gần cho họ là « thất phá ». Và mỗi lần giở cái trò kỳ ra, Cộng sản đều mượn cái danh nghĩa « chống Nhật » để tuyên truyền ầm ỹ lên. Như thế, nếu chống nhau chạm trán với quân đội Quốc gia mà bị phản kích lại, thì Cộng quân lại có mồm cũng khai truyền truyền đổ lỗi cho Quốc dân đã « làm điều ước » kỷ luật.

(Còn nữa)

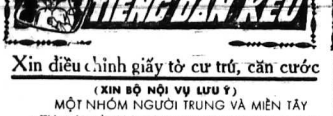

Xin điều chỉnh giấy tờ cư trú, căn cước

(XIN BỘ NỘI VỤ LƯU Ý)

MỘT NHÓM NGƯỜI TRUNG VÀ MIỀN TÂY

« Không chịu nổi chính sách cướp bóc-giết hại của bọn Cộng sản và lần cả cần bộ Nhu Điện ở nông thôn nên phải đến phương tiện vào Nam (Saigon) để tránh cảnh cướp và tìm an ninh. Và cũng chính vì thế mà chúng tôi lác ra đi tất phải đi bừa, không xin được giấy tờ hợp lệ nghĩa là không có giấy đi « tuyến.

Cảng chính vì thế mà vào đây, chúng tôi vẫn phải cư ngụ với tình trạng bất hợp pháp, nghĩa là không thể khai được vào sổ gia đình và không được làm lại thẻ bọc nhựa.

Chúng tôi mong nhà cầm quyền cho chúng tôi được lập thẻ bọc nhựa 5 day cho tiện và đỡ tốn kém cho lắm nghèo...

Mong con bố chợ ơ ?

Sinh viên tốt nghiệp trường Canh nông Cần Thơ kêu cứu

(Xin lưu ý bộ Cải tiến Nông Thôn).

Sau 3 năm 6 tháng học tập, ngày tốt nghiệp chả mong đem khả năng phụng sự nghề nghiệp, Xã hội, đã 5 khóa tốt nghiệp rồi nhất là nghề thì không được nâng đỡ gì trong việc tuyển dụng.

Theo tài liệu bộ Cải tiến nông thôn thì số huấn sự thế y được tuyển là không có được người nào.

35 đồng bào lao động đường Nguyễn-v-Thành Phường Bình-Tiên Quận 6 kêu khổ (Xin lưu ý ông Đô Trưởng) chỗ xưởng đặt và hà chế vải Bình Tiên bị hiếp dân chúng... Ngày 5-11-63 đã đệ đơn khiếu nại nước Trung Tướng Đô Trưởng.

Xưởng này đã nhiều lần cháy nhà và bụi khói bay ra rất xa nước uống thóc ăn, có lúc phải giảng mùng ăn cơm.

1) Xin xưởng đó dời cất xưởng, mượng bị lấp... xin nhà cầm quyền khơi lại đường mương để thông nước.

2) Lửa bụi khói bay tha cùng xóm. Gây bẩn hoạn, làm khổ dân, xin buộc xưởng tìm biện pháp ngăn những điều làm hại ấy.

2) Xưởng làm việc sáng đêm ầm ầm, 11 lần đồng bào không nghỉ ngơi được, xin buộc theo luật lao động và luật Cảnh sát.

Dân Vinh Long than van vì nạn bọc (xin lưu ý ông Tỉnh Trưởng Vĩnh Long).

Có « đoàn máy bay điện » giả làm ăn thuật, bên trong đã sở 40 con Bảo bại cho dân chúng ở cho thu hết tiền không mua đồ thức ăn ; lính trắng bán buôn đến đòng góp cho ông chủ máy bay.

— Đoàn này sẽ đã ra nhiều đoàn A.B.C.

Đang lúc khó còn cộng thêm nạn cờ bạc hại nây nữa, dân đen chịu sao cho thấu.

Số 19

Truyện dài tình cảm của **SĨ TRUNG**

Quang cựa nhẹ mình rên se sẽ. Mọi người cùng chồm tới, chiếu mắt vui mừng vào gương mặt đen cháy, nức nẻ của Quang. Thủy cũng ngưng tiếng nức nở, ngước lên nhìn anh.

Liền nói nho nhỏ bên tai Lê Công :

— Ông ấy hơi tỉnh lại rồi đó Ông có thể lay gọi hỏi xem có công việc cần kíp. Chỉ công việc nào cần lắm thôi. Còn những việc khác xin ông hãy để lại ngày mai, chớ ồng khỏe nhiều đã.

Nói xong, nàng bước tần ra ngoài hàng ba của căn phòng bệnh. Lê Công chỉ khẽ gật đầu đáp lời dặn của Liên. Chàng đang nóng lòng chờ đợi cho Quang tỉnh hẳn để hỏi thăm về người đàn ông vừa mới chết. Chàng mới Thủy ngồi ngẩn ngơ thất mình và sát bên gối của Quang. Tiếng rên đau đớn của Quang lại vang lên nho nhỏ. Anh cựa quậy đôi tay, anh quơ quào trong không khí. Thủy và Lê Công chau mày qua ánh mắt thương hại và cảm thông. Đôi mỏi khô quánh của Quang mấp máy. Một giọng khản khản, đứt quãng vọng lên :

— Nước ! Nước ! ... Khát ... Khát lắm ! ..

Lê Công chồm tới đỡ nhẹ hai tay lên ngực anh. Chàng lay gọi :

— Quang ! Anh Quang ! Tỉnh lại anh Quang !

Quang vẫn nằm yên, đôi mắt nhắm nghiền lại. Anh nói rất nhỏ rồi bỗng anh hết to lên :

— Nước ! Nước ! Tôi ... khát quá !

Lê Công ra dấu cho Bình đến bàn thuốc ở cuối phòng lấy nước đem lại. Bình chạy vụt đến nơi rót nước xuống vào ly rồi bước nhanh trở lại trao qua tay Lê Công mút từng muỗng cà phê nước xuống đỡ từ từ vào miệng Quang. Vừa đổ nước Lê Công vừa gọi nho nhỏ bên tai Quang. Thủy ngồi yên, mắt không rời nhìn Quang. Trong lòng nàng hiện giờ rộn rã trăm ngàn ý nghĩ không định lý. Vì bình ảnh Long cứ biến hiện trong đầu nàng.

Một chập sau, Quang từ từ mở mắt. Anh nhìn mặt, nhẩm nghiền mắt lại ngay. Lê Công đoán biết là ánh đèn làm chói mắt anh ta. Chàng đưa hai bàn tay dậy nhẹ vào mắt Quang rồi khẽ bảo anh :

— Quang ! Anh mở mắt ra đi. Tôi che bớt ánh sáng lại một lúc là anh thấy dễ chịu ngay.

Được vài phút đồng hồ, Lê Công rút nhẹ tay về. Quang hơi nheo mắt, nhẩm lại, mở ra mấy lượt rồi mới nhìn thẳng vào mặt Lê Công. Nhưng cái nhìn của Quang yếu đuối và mệt mỏi. Hai con mắt của anh đỏ ửng như máu tôm luột. Lê Công vui mừng hỏi khanh :

— Anh Quang ! Thấy khỏe nhiều rồi chớ ?

Bình, Cơ và Sĩa lũ lượt nói vui trên mặt. Duy chỉ có Thủy giữ sắc mặt lạnh lùng. Ai biết được tâm trí Thủy đang nghĩ gì về sự hồi tỉnh của Quang ? Tâm trạng phức tạp của một người nhìn thấy kẻ xa lạ vừa tìm lại sự sống trong khi người thân yêu của mình ... không còn nữa ... chỉ có Thủy thấu hiểu mà thôi. Và hiện giờ Thủy đang mang tâm trạng phức tạp ấy !

Quang hơi nghiêng về một bên nhìn rồi nghiêng sang bên khác. đôi mắt anh lão liên nhìn tìm kiếm một cái gì, Lê Công mau chóng nhìn thẳng vào mặt Quang nói :

— Bạn anh còn sống đang nằm bên anh đây.

Quang thiều thào :

— Mỹ ... Mỹ ... còn sống ?

Lê Công gật đầu. Chàng đưa tay chỉ về phía giường của Mỹ. Quang ngả đầu về một hiên gối, đôi lòng mày anh nhíu. Bất giác hai giòng lệ chảy xuống má anh. Nước mắt anh lăn thật nhanh trên lớp « pomade » trơn nhớt rơi nhẹ xuống gối Lê Công xúc động. Chàng hỏi nhỏ :

— Anh có nhận ra tôi không ?

Quang ngước nhìn chàng đăm đăm. Anh đưa tay quờ quạng tìm bàn tay của Lê Công. Anh siết chặt tay của Lê Công oà lên khóc :

— Ông chủ ! Tôi ... còn sống ! Tôi ...

Lê Công vuốt nhẹ lưng bàn tay đen mang nhầy nhụa « pomade » của Quang, vỗ về, an ủi :

— Anh thoát được nạn rồi ! Anh còn nhớ chuyện xảy ra không.

Đôi mắt của Quang mơ màng nhìn vào khoảng không của căn phòng như là anh đang cố nhớ lại câu chuyện không khiếp. Thủy sốt ruột chờ đợi. Nàng muốn hỏi ngay Quang tin tức về Long nhưng không hiểu sao nàng lại ngẹn ngào không thốt được ra lời.

Lê Công hỏi Quang :

— Anh có biết người thứ ba trên chiếc phao của các anh không.

Quang nói lầm thầm trong miệng :

— Người thứ ba ! Mỹ ... ?

Anh ngập ngừng mãi không nói ra được tên của người ấy. Lê Công hỏi thúc :

— Mỹ và ai ? Tên gì ? Tên gì hả anh ?

— Còn sống ... không ? Hay đã ... chết rồi hả ông chủ ?

Sau ngồi xa bên Quang định nói cho anh biết cái tin đau đớn về cái chết của người ấy. Nhưng Sâu vừa mở miệng nói thì Lê Công đã cướp lời :

— Anh ấy còn sống. Đang nằm dưỡng bịnh ở phòng lánh !

(CÒN NỮA)

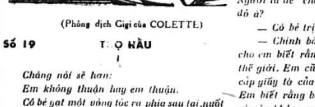

(Phóng dịch Giọi của COLETTE)

Số 19 T. Q. KIỀU

I

Chàng nói sẽ hơn :

Em không thuận lay em thuận.

Cô bé gật mái vàng tóc ra phía sau tai, nuốt nước bọt, can đảm nói:

Em không thuận.

Hàng cấp trong hai ngón tay những ngọn rau mép và trong giây phút kháng nhìn đôi mắt xanh xám một nửa đã trên chiếc mũ hồng, những sợi lông mi cong, một cái mũm không biết quyện lực của nó, và một cái cổ trắn như một cái cột, cứng cát, thì hai cô vẻ đăn bả, phẳng lì, không bọn một chút bảo ngọc nào.

Nhưng nói tiếp.

—Em không thuận như ý của muốn. Cậu đã nói với bà...

Chàng đưa lay ra chặn lời cô bé. Chàng hơi chệch miệng ra một bên, làm ra như có vẻ đau răng.

— Cát gì anh đã nói với bà em, anh biết Em không cần phải nhắc lại. Em hãy cố nhớ cho anh biết, cái gì em không muốn thôi. Em có thể nói điều mà em muốn. Anh sẽ cho em..

Nhưng nói to:

Thật à.

Chàng tỏ ý ưng-thuận, buông xống hai vai xuống như là quả mới mệt. Cô bé ngực nhiên nhìn những sự chân nản và khỏi làm bộc lộ ra như vậy.

— Cậu ạ, cậu có nói với bà rằng cậu muốn lao cho em một cuộc đời.

Hàng cương quyết nói:

— Thật tốt đẹp.

Nhưng cũng trả lời không kém về cương quyết: : ô sẽ đẹp nếu mà em thích. Người ta đã thét vào lai em rằng em đã chậm tiến vào trạc tuổi em rồi. Em cũng hiểu rõ ý nghĩa là em rời khỏi đây để đi với cậu, và em sẽ nằm ở giường của cậu..

— Anh van em, Nhung.

Cô bé ngưng lại, vì chàng nói, quả có giọng một lời cầu khẩn.

— Nhưng mà, cậu ạ, tại sao em lại phải ngượng nghịu nói chuyện với cậu khi cậu không ngượng nghịu nói chuyện với bà?

Bà cũng vậy, không có ngượng nghịu khi nói với em. Bà đã muốn làm cho em thấy cái gì cũng đẹp. Nhưng Bà nói ít mà em lại hiểu nhiều. Em biết rõ ràng rằng, nếu cậu lao cuộc đời cho em thì em phải có ảnh in trên các bàn, em phải xem hết thì hoa, phải tới trường đua ngựa, phải đi Đalat. Khi chúng ta làm lễ các bào chí sinh «At tinh» sẽ đem ra mà kể. Khi chúng phải chuyện chơi, cậu bỏ em bơ vơ cũng đã lâm khi đã chán Mỹ Dung thế nào — em biết chuyện đó à. Người ta để cho em đọc cái những chuyện đó à?

— Cô bé trình trọng gật đầu.

— Chính bà và Bích Huê đây. Các cu cho em biết rằng cậu là người nổi tiếng ở thế giới. Em cũng biết rằng cô Hằng đã lấy cắp giấy tờ của cậu và đã bỏ cậu đưa ra tòa. Em biết rằng bà Thoa không bằng lòng cậu, vì cậu không muốn lấy một người đàn bà bỏ chồng và đã bắn cậu một phát súng lực....

Em cũng biết cả cái mà thiên-tại biết Hằng đã tay lên đầu gối Nhung.

— Chúng ta không thể nói chuyện với nhau về những điều đó, em Nhung tốt cả những cái đó đã biết rồi qua rồi.

— Hiểu rồi, cậu ạ, cho tới khi cái ấy lại bắt đầu. Cậu giao thiệp rộng thì có phải lớn ở cậu đâu.Nhưng em không có được người giúp. Vì vậy cái đó không hợp với em.

Vì kéo cái gấu xiêm xuống, cô bé đã làm tuột tay cậu Hằng.

— Bà Bích Huê và bà đã thỏa thuận với cậu. Nhưng vì dụ sao cũng có tiền cau đưa em một chút, em tưởng em cũng phải được tỏ bày ý kiến. Ý kiến của em là cái đó không hợp với em.

Cô bé đứng giậy và đi đi lại lại trong phòng. Sự yên tăng của Hằng có vẻ làm cho cô bé hơi khó chịu, cô bé điểm bước chân cô, mình bằng những tiếng :

« Đăng phải không, kháng, nhưng đã sao, gái gì !... Bất cuộc Hằng nói :

« Anh chỉ muốn biết rằng, nếu em nói những cái đó chỉ là để dấu dinh, không muốn cho anh biết là em không thích anh. Nếu em không thích anh, thì em cứ nói ngay cái đó phải là nhanh không.

— Nhưng mà không, cậu ạ, không phải là em không thích cậu. Khi em trông thấy cậu, em lấy làm vui lắm ! Chúng cứ là đã lượt em, em sắp sửa để nghỉ với cậu một vài điều. Cậu sẽ cứ đến đây nhe. thường lệ, đến năng hơn nữa, không ai chê được cả, vì cậu là người bạn của gia đình. Cậu sẽ mang cho em những cây cam thảo, rượu sâm banh vào ngày tết của em, cứ chủ nhật đến, chúng mình sẽ đánh bài to. Như thế có phải là một cuộc đời giả n đi và sung sướng không: Mà cuộc đời không có cả những chuyện nhỏ n ở trên giường của nó rồi mọi người đều biết, chuyện mất một chuỗi hạt ngọc, chuyện luôn luôn bị chụp ảnh và phải gìn giữ cẩ phòng, chuyện...

(CÒN NỮA)

Vấn đề mái dâm trong
LỊCH SỬ LOÀI NGƯỜI

Biên khảo của THANH CÁC

(Tiếp theo)

Số đi phải nói thêm sau câu là đề cho đầy sau bình thức tôn giáo mà thôi. Lampaside quả quyết rằng bọn đã đi điểm tuồng cảm trên sân khấu, thân thể trần truồng bắt chước tất cả các bộ điệu của cuộc giao hoan và của vô tướng là điều thú vị trong một cuộc hành lạc rất là gay cấn. Đó là tất cả những thú vui của người La Mã, những kẻ tung chuẩn phẳng hoàn cầu.

Tuy-lua đã là, trong các cuộc rước lễ bàn đến gọi là lễ Bacchanale đã nói trên, chính nữ tu sĩ Pacculle Minis đã tự cho hai con trai của mình thụ giáo, rồi kẻ từ đó người ta bắt chước và bắt tất cả con trai đều tuổi 20 đều phải bộ buộc thụ giáo.

Những kẻ nầy bị các tu sĩ đem xuống hầm sâu và bị họ đối xử tàn nhẫn. Đó khêu lên những tiếng kêu hãi hùng vì rên vọt của bọn con trai mắc cự nay người ta đánh trùng, chương, sau bại rắn rắm. Nếu có một vài kẻ nào thụ giáo tỏ vẻ sầu hỏ hay ghê sợ và chống lại không thèm hành lớn của các tu sĩ đàn đáng, bọn chế thực hành một cách miễn cưỡng thì chống sẽ bị giết ngay. Vì vợ chồng nó bắt mày sẽ đi nói ra sau bong nay nọ nên bọn tu sĩ hy anh chồng.

Bọn nay trói chặt chúng vào những bộ may mang chúng lên cao rồi nem chúng xuống những hang sâu. Các tu sĩ sẽ luôn luôn cho chúng đường biết rằng thân linh giận dữ đối với chúng. Thế là xong ! Trong khi đó người ta ăn uống no nay, những kẻ tôn giáo đã bỏ, những người bỏ thế thì muốn lên gì thì lên vì tại các nay người ta không phân biệt tuổi tác, nhưng cứ vô e được hành dục cho bì ổ đến thế ... o mác lung. Tại đây hiểu vì tự nghiêm cảm.

Người các lễ Bacchanale nói trên của các lễ « thụ phương » tức Thần « Il Liberale đã tả lung tôn linh thần Pater liber, một biệt danh của thần Bacchus. Tại lễ nầy người ta không rước Phallus mà là Matunus... Các cuộc Hoa trên đều cương đầu tương tự như đã kể

Các Hétaires

Nói về thời kỳ cực thịnh của đi điểm mà không nói đến Hétaire các đại biểu ý thức của họ trên thương tầng kiến trúc của xã hội là một điều khiếm khuyết quá lớn. Vì vậy tại mục này chúng tôi sẽ nói về họ và nhất là kể đến một số người danh tiếng đã được sử sách ghi chép như những danh nhân.

Hétaires là những nhà đi nổi tiếng của xứ Hy Lạp. Vai trò của họ ở thành Athènes giống như vai trò của các phụ nữ hoạt thực ngày nay về phương diện xã hội. Hétaires có nghĩa chính là bạn, vậy Hétaires chính là bạn của các nhân sĩ, các người nổi danh vì giàu có các vì quan các cấp trong quân đội, các triết gia, văn gia, nghệ gia. Công chúng ai cũng biết vẻ sự liên hệ giữa các nhân sĩ và Hétaire, các sử gia cũng có, ghi nhận điều nầy. Các nhà văn minh La Mã hay các nhà văn minh hiện tại không nói nào có các Hétaire, có lẽ trừ nước Pháp với các nàng Ninon de Lenclos và Marion Delorme. Vậy có thể nói Hétaire là một loại đi đặc biệt của nước Hy Lạp.

Thường các Hétaire đều xuất thân tại Corinthe, một trường học lớn dạy đủ về mọi khoa trực lạc, lại đó các nàng không những học về các nghệ thuật yêu đương, mà còn học nghệ thuật chiêu đãng, âm nhạc, triết lý và khoa hùng biện nữa. Công như mọi gái đi khác, bọn đó thân vệ nữ vì hiển dang cho đến tuổi xế tiền được của cuộc ăn ở của tiền. Nhưng các nàng không ở lâu để tồn thờ sự phong đam thường hằng mà ra đi lập nhóp tại các thành phố khác Athènes hoặc các thành phố khác của Hy lạp, có khi đi xa hơn, tại những nơi văn minh, tiến bộ. Tại các nơi nầy, các bọn đầu công mai dâm để lấy tiền Hy lạp đồng tiền cho cuộc thanh xuân ...

(Còn tiếp)

KHÓI LO TIỀN MẤT TẬT MANG

Qui Ông Bà bị bịnh mất đi chưa nhiều nơi không kỹ, xin mời đến

Nhà thuốc NHÂN HÒA ĐƯỜNG

60/8 (chợ Hàng) Ấp Hàng Dầu, đường Lê-văn-Duyệt nối dài gần ngã ba ông Tạ.

Chuyên chữa các bịnh con mắt, miệng, mũi, mắt bột, mắt cườm, quáng gà, viêm thị, cận thị v.v... Trên 30 năm kinh nghiệm đã cứu khỏi nhiều người mắc bịnh nang ? có được nhiều giấy khen tặng

DYNACYTONE

Laboratoires MILLOT PARIS

• NƯỚC CỐT GAN BÒ TƯƠI (SINH-TỐ B12)
• NƯỚC CỐT MÁU ĐỎ (HỒNG-HUYẾT CẦU)
• NƯỚC CỐT HỘT GÀ LỘN
• NƯỚC CỐT CUỐNG BẮP TỦ
• NƯỚC CỐT THẢO MỘC

thì:
• GẦY ỐM
• KÉM ĂN
• THIẾU MÁU
• YẾU GAN
• MỎI MỆT
• LAO LỰC HỌC NHIỀU
• ĐƯỜNG THAI

KN 882-BYT/CCDB 20-11-62

Số 18 *HỒI III*

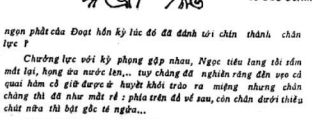

Của N. D. Hồ hải: Nguyễn-Long dịch Lưu Sơn-nhân dịch

BÓNG CỜ PHƠI PHỚI GIỌNG TIÊU VI VU...

Đoạt hồn kỷ sẽ mỉm cười, trong khi tay cờ lại phất luôn ba cái, Ngọc tiêu lang bị tiếm lực vô hình nên đi xa tới ngoài ba trượng, lão đảo chực té. Ngọc tiêu lang cắn chặt răng lại, cố chịu đựng, chàng tính ra rằng với sáu mươi tư đường Ngọc tiêu do chàng tăn cộng trước, cộng với ba mươi tư ngọn cờ phất,thành ra chín mươi tám hồi hiệp, nếu chịu được thêm hai đôn nữa đủ số một trăm, là cả thể thoát ngọn !

Nhưng Đoạt hồn kỷ đã lập ý sẵn, là trước hãy làm tiêu ma hết chân lực của chàng rồi đến đón thế một trăm, tức là đón thế ba mươi sáu của mình đánh ra mới thực là đón chết để loại trừ hẳn một hậu hoạn loại !

Cho nên ngang đôn thứ chín mươi chín uy lực cực kỳ mãnh liệt, Ngọc tiêu lang vừa bị vô tình tiếm lực ở đôn thứ chín mươi tám rung chuyển đến loạng choạng chực ngã, vừa lấy lại được thăng bằng vì bóng cờ lại tiếp theo phe phẩy.

Kỳ phong trước kia từ chỗ hữu hình biến thành vô hình, rồi tới đây lại từ vô hình thành hữu hình, còn uy lực đón đẩy so với trước thì gấp bội... Một tiếng « rít » vang phá bầu không khí cuộn đến với tốc độ nhanh hơn bão táp, Ngọc tiêu lang kêu thầm một tiếng « không song rồi ».

Trước cái thế đón chặn cao cả nào làm hơn được, chàng đành chỉ lấy « công » làm « thủ ». Ngậm chặt cây Ngọc tiêu nằm ngang nơi miệng, hai cây tăn lực đưa mạnh ra, La xá âm công chuyển thành Phách không kình khí từ tay chàng tuôn ra...

... Công lực đôi bên vốn đã chênh lệch nhau xa, huống chi lúc đã Ngọc tiêu lang đã đuối sức hết gần rồi, thì làm sao chịu nổi một ngọn phất của Đoạt hồn kỷ lúc đó đã đánh tới chân thành, chân lực ?

Chưởng lực với kỷ phong gặp nhau, Ngọc tiêu lang tối sầm mắt lại, lọng ra nước lên... tuy chàng đã nghiến răng đến vọn cả quai hàm cố giữ được ở huyết khối trào ra miệng nhưng chân chàng thì đã như mất sẽ ; phía trên đã về sau, cón chân dưới thiếu chút nữa thì bật gốc té ngửa...

Tất cả đã đăng như Đoạt hồn kỷ liệu trước, ông ngồi nhạt mặt tiếng, rồi lạnh lùng nói :

. . . . . .

HỒI THỨ 4
CUỐN KINH KHÔNG CHỮ

Đoạt hồn kỷ mỉm cười, lạnh lùng nói :

— Ngọc tiêu lang ! Bao nhiêu hàng hái của người khi mới tới đây, lúc này sao biến đâu cả !

Giờ thì không cần ta ra tay phất nữa, chỉ một cơn gió thường cũng đã khiến người té xuống không được lên được ! Ta đã tăng bao mà, nếu người chịu nổi trăm hiệp, ta sẽ thả cho về La phủ, nếu không chịu nổi đăng sẽ như đã ước hẹn, người chớ trách ta là tàn ác ! Nay coi người có về không chịu được qua chín mươi chín hiệp, cón một hiệp nữa thôi, ta không cần tiếc nữa, cách ngoài ba trượng ta sẽ đánh sức, cón việc người sống hay chết là tùy ở trời !

Tới đó Ngọc tiêu Lang mới thực tinh nghề là Đoạt hồn kỷ quả thực danh bất hư truyền và độc dữ số cùng. Khi mới tới thì không té ra hung dữ lắm, đường hoàng nói chuyện hàng trăng cạnh, lúc cho mình tiêu ma hết hăng hái, tới đây mới ha độc thả ! Lúc nay chẳng những chẳng thấy tìm chàng đáp, tai chàng ù, hai mắt hoa tối lên, luôn cả chân tay và các khớp xương đều như rời rụng cả ra. Đương nói là cách ngoài ba trượng đúng cỏ, chỉ một cơn gió nổi cũng đã quật chàng lăn ra được.

Chàng chỉ cán nhắm mắt đợi chết và giữa lúc đó Đoạt hồn kỷ đắc ý mỉm cười, đáng nguyên chỗ cách xa hơn ba trượng, tay trái sẽ sẽ phất lá cờ một cái.

Một trận gió không mạnh lắm, cuốn cờ kéo đến, Ngọc tiêu Lang trong bụng cón tỉnh, ý muốn chẳng lại, khốn nỗi không cón sức kìm mình được nữa, thân chàng bị gió quật lộn bổ về sau. Chợt từ phía sau một luồng gió đâu ầm ập tập đến, như có một sức thần bí đón lấy không phía dưới lưng chàng, khiến thân chàng lắc đi đảo lại đến hai lần rồi lấy lại được thế quân bình không bị té xuống.

Sự việc đó, chẳng những ta ngoài cả điều dự liệu của Đoạt hồn kỷ, luôn Ngọc tiêu lang cũng lấy làm lạ, không hiểu vì sao tả mình chưa bị hạ hẳn.

Chàng kíp định thần lại, hé miệng ra ngậm cực máu, từ từ lấy ở tin ra một viên « Cổ nguyên đan » do La xá nhân đặc biệt luyện thành, kíp bỏ vào miệng nhai nuốt, đoạn sẽ sẽ vận khí làm cho ức chuyển tán ra khắp mình kể đó, chàng nhìn Đoạt hồn kỷ, sẽ nói :

— Đoạt hồn kỷ coi đó ! Đã thấy số mệnh Phan ngọc này là ở trời ! Nay đã qua đã một trăm hiệp rồi, nếu đúng lời người đã hứa ta vẽ được tới La phủ, quyết có ngày khác người sẽ lại được nếm mùi cây ngọc tiêu nay !

Đoạt hồn kỷ nhìn Phan Ngọ nguyệt đài mặt cười, nói :

— Với tài lực của người, đã cho luyện thêm mười năm nữa cũng không đương nổi phần nửa công lực của ta ! Bữa nay đã hứa thả chết cho người, vậy cón đợi chi mà chưa cút đi ?

Ngọc tiêu Lang lắng lẽ lướm Đoạt hồn kỷ một cái, lòng đầy uất hận, kế đó quay mình thăng thình tách qua rừng đi xa. Trong khi đi, chàng khẩng quên đưa mắt nhìn khắp nơi cố kiếm xem có hình bóng người nào nấp trong rừng mà vừa rồi đã ngầm ra tay giúp cho chàng khỏi bị quật ngã ! Chỉ thấy trong mình tâm cây, dưới gốc mặt cỏ thu, mặt người đương lấp lẻ thô đầu, giữ tay ra hiệu chỉ lối đi về phía bên. Nhân kỷ chính là Sử Khả Linh, cậu bé mà chàng đã tặng cho cây đao gươm khi gặp ở trong miếu nọ trước đây ít bữa !

Ngọc tiêu Lang mỉm cười, gật đầu chào rồi theo lối Khả Linh chỉ đi ra. Trong khi đó, Đoạt hồn kỷ ở phía nay cũng vừa toan quay mình trở gót, thì chợt từ trong rừng phía sau mình có tiếng ai trong trẻo, rõ ràng gọi giật lại :

— Đoạt hồn kỷ ! Hãy đừng đi ... chưa đi được ! Thật không ai có thể tưởng tượng ra rằng người nói đó lại chính là Khả Linh.

(còn nữa)

Từ Nhà kho Quán Ven Đường (chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng)

XÃ LUẬN

(Tiếp theo trang 1)

Một mặt thì Thời-Luận thông cảm những sự khó khăn của người cầm quyền. Một mặt khác Thời-Luận cũng như mọi người đã nhận thấy rằng H.Đ.Q.N.C.M. cùng Chánh phủ làm thời cho đến giờ phút này, đã thành thực muốn xây dựng một chế độ dân chủ, muốn sửa chữa những hết sống sẩn chế-độ cũ còn để lại, muốn quét sạch các rác rưởi còn đầy ngập gia sản cũ.

Bởi vậy Thời-Luận giữ một thái-độ xây-dựng, không muốn làm sao trận nhân tâm đã cho công việc kiến quốc được quốc đế đăng.

Thời-Luận mong muốn sẵn sàng đầu tranh, khi Chánh-quyền có sự sai lầm, hay đi ra ngoài đường lối dân chủ.

THỜI LUẬN

SAIGON LỤC TỈNH

Cháy trong Tổng Nha Giám đốc xã hội

SAIGON.— Khoảng 8 giờ tối 4-2 có lửa cháy giữa ra đã hộp, bên ghế trong Tổng Nha Giám đốc xã hội ở số 84 đường Ký Đồng (Chợ-lớn). Số cứu hỏa đến dập tắt được. Chưa rõ nguyên do phát hỏa.

Xác trẻ sơ sinh trong đống rác

ĐÔ THÀNH.— Hồi 11 giờ trưa 4-2 người ta thấy trẻ sơ sinh con trai đã chết nằm lẫn lộn trong 1 đống rác ở xóm La Biên (C Lớn). Thì hài em bé sau sẽ được chôn vào nhà xác. Nhà nhiều trách đang tìm người mẹ hắt hàng.

Tiếp theo 6 trang 1.

Theo tin vô đài VOA, Tr. T. Chủ tịch H.Đ.Q.N.C.M. vừa đã tiếp kiến Đức Tổng Giám mục Paulus Ngô-vĩnh-Nhơn và Thượng tọa Thích Tâm Châu.

đường mùng quốn. Vì vậy sẽ cùng cần phải có một thời gian nữa mới có thể biết rõ được mọi việc.

Theo tin gió chiều của đài VOA thì hàm qua 5-2, bác sĩ Nguyễn văn Hoàn đã được mời đi gặp Trung tướng Nguyễn Khánh.

Cộng sản cần tấn công, thì không thể nói tới trung lập được

BA LÊ (AFP).— Tại hội nghị thứ hai, tướng khi lên phi cơ sau phi đoàn La Bourget để trở về Sài-gòn, Bác sĩ Nguyễn Tôn Hoàn tuyên bố :

• Đáp lời kêu gọi của T.T. Ngô, I hai đã tới trở về nước để tham luận 3 điều ».

Bác sĩ Nguyễn tôn Hoàn đã một chính sách giữa tiếng chống Ngô đình Diệm và đã qua cự ngày tại Pháp cùng với gia đình từ năm 1955.

Bác sĩ Nguyễn tôn Hoàn tuyên bố tiếp :

• Người ta không thể nói thỏa thuận với ông Diệm được vì ông Diệm không có tinh thần dân chủ. Tình trạng hiện tại ở VN do ông Diệm gây ra, vì phải ông ta là tay sai của CS ».

Trả lời một câu hỏi về vấn đề trung lập hóa nước Việt Nam. Bác sĩ Nguyễn tôn Hoàn nhấn mạnh. Ngày nào chúng tôi còn bị bọn C. S. tấn công thì ngày đó chưa thể nói đến trung lập được ».

Về cuộc họp giữa V.N. và Hoa Kỳ, Bác sĩ Nguyễn Tôn Hoàn tuyên bố : « Nước Pháp đã được Hoa Kỳ giúp đỡ hai lần trong lịch sử của họ để bảo vệ tự do. Như vậy Hoa kỳ trợ giúp V.N. cũng là điều rất dễ hiểu, vì chúng tôi đang chiến đấu cho lý tưởng Tự Do để chống lại một kẻ thù không đội trời chung ».

Trung tướng Chủ tịch bất đầu thăm dò ý Kiến

SAIGON (VXT).— Sáng hôm 4 2 Trung tướng Chủ tịch Hội đồng Quân nhân Cách mạng đã bắt đầu mở các cuộc tiếp xúc với các nhân Cách mạng, các lãnh tụ đảng phái chính trị để thăm dò ý kiến hầu tìm tòi việc thành lập Chính phủ mới.

Các cuộc tiếp xúc đã diễn ra tại Phủ Thủ tướng, dọc lộ Thống nhất.

Trong số các nhân vật đến hội kiến với Trung tướng Chủ tịch Hội đồng Quân nhân Cách mạng sáng nay, người ta nhận thấy có các nhà cách mạng lão thành Phan khắc Sửu, Ngô thế Truyền, ông Tr. văn Lý, nguyên Thủ hiến Trung Việt, ông Trần văn Văn, Chủ tịch Hội đồng Nhân sĩ và bác sĩ Nguyễn lưu Viên.

GIÓ CUỐN BỐN PHƯƠNG

(Tiếp theo trang 1)

Nhân-sĩ hay hội viên Hội-đồng Chính-trị Q.G nó cũng phải thế nào, chứ không nên cần-cứ vào sự yêu ghét của mấy nhân viên văn vô-phòng cũ của vị nguyên Tổng-trưởng Quốc-phòng có phải không bác-sĩ.

Nhưng bác-sĩ ạ ! Thời-Luận đề-nghị bác-sĩ nên có thể thay tên khác thì thay đi,cái tên Hội-đồng Chính-trị nó hay sai lắm. Như ngày 9-3 1945, một Hội-đồng Chính-trị ra đời tại Hànội rồi cũng mệnh yểu luôn. Nên tìm tên khác kêu nhỏ nói, đề xuống sông xuống bể, nó trôi nổng đề giỏi, thì làm thế nào ?

Không gì bằng hãy hợp thức hóa cái Hội-đồng Nhân-sĩ nầy đi đã. hợp thức hóa trên văn đề vật-chất chứ không phải tinh-thần đâu, bác sĩ ạ, Cho tới ngày hôm nay, chưa giải quyết xong vấn đề vật chất, Hội-đồng Nhân-sĩ, có tinh-thần cao lắm đây, nên Thời-Luận vẫn để cho các vị làm việc, có chê riêu gì đâu, có bình phẩm gì đâu.

Bác sĩ Quát và các Qui vị trong Hội-đồng có đảm cương-quyết giữ vững cái tinh-thần dy không, cái tinh-thần không cần ăn đát.

Hay là tinh-thần cao quá vô vật chất ấy rồi lại hóa ra bất lực đang như lời định-nghĩa theo kiểu triết-tự.

TỬ BÍCH

Thuốc ngâm rượu PHONG THẤP

Số 38 (nhãn hiệu CON BÒ)

Trị bịnh nhức gân, đau lưng, nhức hai chả vai, phong thấp, người máu xấu. Uống thuốc Ngâm Rượu này trị gân cốt được mạnh, ăn ngon, ngủ được.và trị bịnh tê bại phù thũng.

Nhà thuốc TÔN TÂM TẾ 56 38 đường Ng. • Thinh LA TÍCH CHỢ. Có bán khắp các tiệm thuốc Việt Hoa KN. số 15 BYT — 9-5-63

In tại nhà In riêng THỜI LUẬN
Quản nhiệm : Bà NGHIÊM-XUÂN-THIỆN

BỘ MIỄN TẬP THỜI LUẬN

Đang rào riết chuẩn bị :

1 SỐ ĐẶC BIỆT

THỜI - LUẬN

TẾT - NIÊN

TRÀN NGẬP BÀI XUÂN

★ Số in có hạn, các Đại lý cần đặn trước để tiện việc gởi báo.

★ Quý vị Công Thương Kỹ nghệ gia muốn đăng quảng cáo xin liên lạc trước với Tỷ Quản lý.

THỜI - LUẬN

TẾT - NIÊN

Đài vở phong phú, chọn lọc như 1 số báo Xuân.

Tiếp theo 5 trang 1.

2.— M.T.N.D.C.Q không thể nào biết trước được hiện chính trên được.

KHÁN GIẢ SUỐT PHÁ RẠP « QUỐC THÁNH »

Tổ chức ĐẠI-NHẠC-HỘI «mượn đầu heo nấu cháo»

nhạc sĩ Huỳnh-Lâm bị mời về bót

SAIGON : Vừa 2 ngày 2 và 4-2-1964, nhạc sĩ Huỳnh Lâm có tổ chức tại rạp Quốc Thanh, mới Đại nhạc Hội mừng đầu « Xuân và cuối trẻ »

đêm đầu buổi trình diễn được ăn thêm nhưng qua tới đêm thứ nhì, nghệ sĩ không chịu ra hát. Người nhân ; nhạc sĩ Huỳnh Lâm không thành toàn lấm cho các nghệ sĩ.

Theo hợp đồng giữa Huỳnh Lâm và kí-ca-sĩ Nghệ sĩ phải phải hát tại rạp Quốc Thanh, nhưng đêm đầu Nhạc sĩ Huỳnh Lâm không ghi tiếp ông phẳng.

Do đó, sự sau khi hát xong nhạc sĩ HL sẽ cuốn gói đi mất, hầu hết nghệ sĩ đều yêu nhà thì chỗ, phải trả cho ông cho họ tiền đêm đầu, mới ra hát, còn đêm nay sẽ tính sau (tiếng được (Bồi số thu cùng kém).

Do có lời yêu cầu của nghệ sĩ, nhạc sĩ Huỳnh Lâm cũng không có tiền thanh toan. Trong khi đó, người Phòng bán vé, người chủ rạp đã đòi tiền đi mất. (Số tiền nầy do chủ rạp xuất ra nay bán vé được đủ số, bù giữ lưu).

Tới giờ hát mà màn không kéo lên khiến khán giả ồ ạt, buộc lòng nghệ sĩ phải lên tiếng trong mấy ý ấm. Thế là khán giả cùng la ó, đòi nhà tổ chức phải trả lại tiền. Khá giả trên lên san khấu, đi tìm nhà tổ chức Huỳnh Lâm.

Sự khán giả sẽ hành hung nhà tổ chức, Cảnh sát phải theo lên sân khấu mời Huỳnh Lâm về bót Quận Nhì mà cuộc điều tra.

Khán giả phản nổ suýt phá rạp Quốc Thanh.

Theo sự điều tra riêng của chúng tôi, vì đã có chuyện lôi thôi, là nhạc sĩ Huỳnh Lâm không tiền nguyên đầu heo nấu cháo ở đã phía thiếu hình nghiệm, lại lấy giá cao, nên số thu không lấy bằng được số chi.

TIN VẮN

Không có thay đổi ở địa phương

SAIGON.— Theo lối tuyên bố hôm 30-1 — « cuộc thay đổi vừa rồi chỉ là cuộc thanh trừng nội bộ nên Trung Tướng Chủ tịch đã gửi công điện cho các Đô Trưởng, Tỉnh Trưởng và Quận Trưởng cùng các Tư lệnh quân khu làm sao để :

1.— Lo trấn an dân tâm để dân chúng yên chí làm ăn.

2.— Công chức các cấp phải tích cực làm việc.

3.— Giữ an ninh, trật tự công tác bình định theo kế hoạch đã ấn định trước.

4.— Không có sự thay đổi các cấp chỉ huy ở địa phương.

Một nhà sư tự thiêu vì xấu hổ

NINH THUẬN.— Hồi 16 giờ ngày 28-1, tu sĩ, Huỳnh v Trường, pháp danh Nguyên Xuân, thuộc phái tăng già, đã tăng đầu lửa tự thiêu tại chùa Lâm quang,tỉnh Ninh Thuận được đưa vào bệnh viện Phan-Rang cứu cấp, nhưng nạn nhân đã chết bà 20g.30. Cuộc điều tra sơ khởi cho biết : Tu sĩ trên tự thiêu vì đã đánh bạc nên bị đăng báo chế điều và gia đình trách mắng.

Công chức nghỉ Tết

Các công sở sẽ nghỉ từ chiều ngày 29 âm lịch tức là ngày 12-2-64 cho tới hết ngày 15-2 tức là mùng ba tháng giêng âm lịch.

Có khiếu vô không ?

Trong buổi họp bàn hôm thứ ba tại Bộ Thông tin thiếu tướng Tổng trưởng cho biết : Vào đề khiếu vô sẽ bị giảm chế lại mỗi tuần một lần vào ngày chủ nhật, và được biết vào những ngày lễ. Còn chuyện chơi nhạc Twist thì sẽ có thể cấm hẳn.

THỜI-LUẬN

LÀ CƠ QUAN TRANH ĐẤU CỦA DÂN CHÚNG

Đọc và cổ động

NHẬT BÁO

THỜI-LUẬN

THỜI LUẬN

TIN-TỨC THỂ-THAO

H.T.V.N SẼ ĐƯỢC LÀM GÌ trước hội Đan-Mạch Boldklub ?

Bài của LÊ-TÂN

Chỉ còn một ngày nữa là đội của Đan Mạch Boldklub đến Saigon để qua tài hôm sau, thứ bảy 8-2-64 gặp hội tuyển Việt Nam trên sân Cộng Hòa.

Những phái đây là lần đầu tiên, Saigon được thấy bóng banh Đan-mạch mà 10 năm về trước, khán giả Sa-gòn đã từng được thưởng thức tài nghệ đội Boldklub trên sân banh Tao Đàn. Dân hâm mộ, hội Boldklub chưa là một đoàn chủ xuất sắc so sánh với các đội của Thụy Điển, Áo, Hội tuyển « Tam Tài » B v v... nhưng đội của Đan Mạch vẫn đã lập được thành tích khá quan sơ 3 trận gần bên : thua AJS : 0 — 3, thắng đội tuyển Saigon 4-3 và thắng H.T. Việt Nam 2-1.

Sau mười năm, hội Boldklub lại trở qua Saigon và lần nầy hầu hội khách phải mạnh hơn vì là đề hiu là cần gấp. Ân chính ngày mới tiếp, làng cầu Đan Mạch cũng anh hùng ít nhiều, tức nhiên là đội của Bo-ld khó đăng vươn thêm một bực nữa thôi. Trong lúc đó thì gần gần đây nhau nói chung là « con rắn nằm gần một chỗ » mà điểm khinh nhất là Việt Nam.

Không ăn nhầm lại những chuyện xưa cách ngày năm sau mà những tu đã được lấy những thất bại nhưa nhất mà chỉ nói đến nầy thông vào đó, hội tuyển V.N đã thắng được được những kết quả gì đáng kể trên sân nhà (CNH gây thiết vọng cho mọi người và gieo vào lòng mọi người cái cảm tưởng là của giới Việt—Nam đang bối xuống đất. Trong giải Trung Kha Á châu hồi tháng 12 vừa qua, đến « vương nội » của làng bóng Đông Nai đã thất bại trước Hương Cảng với tỷ số 1-4, một hội Hương Cảng với bầu bết là những cầu thủ phòng hờ, cái mức thật là quá sợ ! Do thất bại đó mà Việt-Nam chỉ chiếm hạng nhì và bị loại ra khỏi giải (sau nầy được ban tổ chức giải Á Châu vét), Và mới đây ngày 29-12-63, gặp Do Thái trình quyền đi Giải Thế vận 1964, Hội Tuyển VN lại thua 1-0 thất lại vô cùng suy đồng hồi đội của Do Thái chỉ là một hội banh tầm thường, không có gì đặc sắc.

Trước cái cảnh ra sức rồi rạt đó, mọi người có quyền không tin tưởng nơi Hội tuyển Việt Nam trong trận gặp hội Đan Mạch Boldklub vào đến 8-2 tới đây. Cũng không ngăn tưởng hơn là trong những ngày đầu giải vô địch, đến tuyển thủ V.N. trong 2 hội Quan Thuế và Tổng Tham Mưu đã tỏ ra một mức « bất lực » trước những hội tầm thường như Bưu Điện và Việt Nam Thương Tín. Quan Thuế bị Bưu Điện « cầm chân » 0 0 và T.T.M thắng V.N.T.T với tỷ số tối cả vất vả.

Nếu vào giờ chót không có gì thay đổi thì thành phần Hội tuyển V.N. có thể như sau :

Rang (Dyc II)

Tỷ — Tưn Lang — Dyc I (Lâm)

Thanh — Hỉn (chính)

Tiếp theo 8 trang 1.

• Người Công giáo không phải là một « lớp » người ở ngoài rìa xã hội. Là người Việt Nam công giáo những người Việt Nam, người Công giáo nhìn nhận hết mọi đồng bào, bất cứ họ là người thế nào, như là anh em ruột thịt ».

...« Chúng ta phải đem toàn lực và bất cứ bằng giá nào, để mưu lấy sự đoàn kết trong cái gia đình quốc gia. Trong hoàn cảnh hiện tại của quê hương, nếu bịt tai không chịu nghe lấy lời kêu gọi đó, tức là đã vận dụng theo là bà Công nhân Cách mạng cũ và đã gây tạo ra lối cảnh các nghiêm trọng của Chiến Cát Sư : Nhưng nếu chúng ta tự phân với mình, tức là đến chỗ diệt vong ».

Tiếp theo 7 Trang 1.

xuống xe vào dự thăm. Theo tin hành lang thì đây là vụ Dương văn Hiếu thì tiếu nhiều người do chỉ thị của Ngô đình Cẩn và người nầy đã nhận nhận như vậy, trước khi dự thăm kết thúc hồ sơ để đưa Dương văn Hiếu ra tòa đại hình.

Vụ Trung ủy Nguyễn văn Dương làm tiền chủ rạp hát Hào Huê

Cựu Trung ủy Ng. v. Dương và Trần Kim cựu bang trưởng Phước kiều vừa ra tòa trong thân tù ở hình sáng qua về tội làm tiền ông Lâm vinh Phát chủ rạp hát Hào Huê đầu đường Đề Thám.

Nhưng tòa nầy lại tuyên bố vô thẩm quyền và truyền đưa nội vụ qua tòa đại hình (vì tội hối lộ).

Hiệu kính thuốc

KÍNH TIỀN

do sự điều khiển của Quang học gia chuyên nghiệp tốt nghiệp trường Quốc Gia Quang học Pháp Quốc.

274, Bài Bà Trưng Saigon

(Xéo nhà thờ Tân Định)

CHUYÊN MÔN

Thử mắt theo lối khoa học và bán đủ các loại kính cận thị, viễn thị, loạn thị và kính lọc mặt trời.

THÔNG CÁO CỦA Ngân hàng Q. G.

về vấn đề đổi giấy bạc mới

SAIGON (VTX).— Ngân hàng Quốc Gia Việt Nam thông cáo :

Trong những tuần vừa qua, Việt Cộng đã loan tin rằng : Ngân Hàng Quốc Gia đự định « đổi giấy bạc để ăn cướp tài sản của dân ».

Ngân Hàng Q.G yêu cầu đồng bào đừng nghe theo những lời tuyên truyền vô căn cứ ấy.

Việc phát hành giấy bạc mới đã xuất tự đã cho đồng đồng, và thân lại những giấy bạc quá cũ hoặc rách, hoặc dơ bẩn, hoặc nhặt rất không hợp thời. Là một bước đầu trong thống nhất của H.H.Q.G.

Mỗi khi Ngân hàng Quốc gia phát hành một loại giấy bạc mới, đều có thông cáo cho đồng bào biết. Những giấy bạc hiện nay đương lưu hành vẫn cho hiệu lực cho đến ngày Ngân hàng Quốc gia thâu hồi.

Tiếp theo 9 Trang 1.

Trong một cuộc hội báo, ông Roger Hilsman, Thứ trưởng Ngoại giao, Phụ trách Viễn Đông Sự vụ cho hay: hiện con quá xóm đã có đến 8-2 tới đây, tức là sẽ chấm dứt.

Sau đó uy thế của Trung tướng Xuân lên cao, và chính Trung tướng Xuân lại được đức khiến những quan đội ưu tú, là đã chiến đấu chiến, trước kia là đồng quyền chỉ huy của Tôn thất Đính.

Trung tướng Trần văn Đôn, một lãnh tụ trong Hội Đồng Quân Nhân cách mạng có là bạn thân của Trung tướng Xuân, đã giữ chức Tổng tư lệnh quân đội Cộng hòa, có quyền thuyền chuyển quân đội đi đâu cần nơi nào. Vì vậy T.T. Xuân trong thực tế đã là người nắm trong tay thực quyền điều khiển quân đội ở Saigon và ở toàn quốc.

Điều đáng chú ý là chính hành chác chân là Trung tướng Xuân có thể dùng quân lực nầy để phụng sự những mục đích cá nhân.

Điều nầy chứng tỏ chế làm tổn hại rất nhiều cho miền Nam nước Việt.

Nhiều người cho rằng chính Trung tướng Xuân đã mưu rất ám Ngô đình Diệm và Ngô đình Nhu Vì ai cũng biết rằng Trung tướng là người có khuynh hướng Thân Pháp. Ông đã được Pháp huấn luyện và có những sự giao thiệp mật thiết với giới chính thức người Pháp ở Paris và ở V.N.

Ông lại thường hay khoe khoang rằng vẫn giao thiệp với tướng De Gaulle bằng thư tín.

Theo quan điểm của người Mỹ thì Hội đồng Quân nhân Cách mạng có gần có 22 tướng, các vị nầy đều được Pháp huấn luyện cả và đã số lại có cảm tình với Pháp. Nhưng họ người có khả năng lãi lực đã lãnh đạo cuộc chống đối kích ở Nam Việt.

Nhiều vị lại có tham vọng chánh trị và do đó có có những sự nghi kỵ lẫn nhau. Kế kết quả là mọi quyết định của chánh phủ đều phải đem ra thảo luận trước H.Đ.Q.N.C.M đề lấy biểu quyết của đa số. Chưa có một chánh sách nào quan trọng đưa ra, và những quyết nghị vô cố các cuộc thảo luận mà chậm chạp. Chánh phủ Lâm thời có hết sẵn Thủ tướng đã bị những ảng chèo được Pháp huấn luyện, và có phần thân Pháp Bởi thế đó thân Pháp Bởi thế đó Hội đồng Quân nhân Cách mạng có vẻ của Chánh phủ lâm thời có nhiều ảng chèo đang chú ý đến việc Trung Đô Gaulle không chịu công nhận Chánh phủ lâm thời cũ.

Tờ ngày chánh phủ Ngô đình Diệm đã, De Gaulle tự cảm thấy bằng vụ của ông ở Bắc Việt và ở Cao Miên tăng phần quan trọng thêm lên.

Trong Hội Đồng Quân Nhân cũ, ba nhân vật đáng chú ý nhất.Ấy là Trung Dương văn Minh, nguyên chủ tịch H.Đ.Q.N.C.M, Trung Tôn thất Đính và Trung Mai hữu Xuân. Nhưng Trung Dương văn Minh là người không có tham vọng chánh trị. Vậy chỉ còn hai Trung Đính và Xuân. Giữa hai người nầy đã có sự tranh chấp.

Có người cho rằng Trung Xuân đã tự tay giết anh em Nhu Diệm. Chi tiết vụ nầy như sau : Ngày thứ hai của cuộc đảo chánh, các Trung lãnh nhận được điện thoại bảo tin anh em Nhu — Diệm muốn bàng đầu. Trung Dương văn Minh và Trung Tôn thất Đính mới người đến nhận được tin nầy đăng tiếp thăm, và cùng chấp thuận ngăn hàng ấy.

Trung tướng Xuân cũng nhận được tin nầy. Ông liền đi thẳng tới một nhà thờ ở Chợ Lớn để lánh hai vị tả binh, ông mang hy vọng Tổng tham Mưu và ra lệnh bắn chết Nhu và Diệm.

Phòng theo bản phân phát trình của Allen và Scott.

Tiếp theo 1 trang 1.

3) Cái trường trung lập hóa miền Nam Việt Nam không có ý nghĩa gì khác hơn là muốn cho quân đội Mỹ một thành ở như vậy là mở rộng đường cho Cộng sản xâm lăng miền Nam Việt Nam. Mọi cuộc bàn cãi về vấn đề trung lập hóa vùng Đông nam Á đều là vô ích, vì tình hình ở vùng nầy rất gay cấn.

Dựa theo những lời giải thích của các giới có thẩm quyền nhất ở Hoa Thịnh Đốn, người ta cảng thấy rõ là lời tuyên bố của Tổng Thống Lyndon Johnson đại ý nói rằng «Nên trung lập hóa cả miền Bắc và miền Nam V.N. thì giải pháp ấy còn có thể được nghiên cứu với thiện cảm», không hề có nghĩa là chính sách hiện tại của Hoa Kỳ chủ trương như vậy.

Thật vậy thái độ kiên quyết của Tổng Thống Mỹ khi Tổng Thống nhấn mạnh về sự cần thiết phải tiếp tục chiến tranh đến toàn thắng và gạt bỏ những đề nghị của tướng De Gaulle đưa ra bên thế Sau, đã nói lên lập trường chính thực của Chánh phủ Mỹ hiện nay.

Tổng Thống Hoa kỳ rất hoan hỉ

HOA THỊNH ĐỐN (VTX).— Hôm qua thứ hai, ông Robert-McNamara, Bộ trưởng quốc phòng Hoa Kỳ, tuyên bố rằng Tổng Thống Johnson và ông đều rất « hoan hỉ » khi được biết Trung Tướng Nguyễn Khánh, Chủ tịch H.Đ.Q.N.C.M, sẽ đảy mạnh cuộc chiến đấu chống Cộng sản.

Sau khi trình bày trước hai Ủy ban Thượng nghị Viện về ngân sách Quốc phòng năm tài chính Kỷ lục tới 50 tỷ Mỹ kim, ông Bộ trưởng McNamara đã tuyên bố về Việt nam như sau :

« Kế hoạch của Trung Tướng Nguyễn Khánh là tăng cường nhịp độ các cuộc hành quân và tăng cường độ lực đối trị ở Nam VC. Chúng tôi rất hoan hỉ nhận thấy Trung Tướng đang thực hiện những bước tiến lý ».

THỤY-SĨ mới về :

— Phim—tuồng 8mm/ mầu và tráng đen rất đẹp.
— Máy hình FELICA - DUS Tây Đức chế tạo.
— Máy tự bơm PCTIT hình rất đẹp.
— Album Auto - Collant khối phái đến hoa.

Photo THỤY-SỸ, 44 Lê-Lợi — SAIGON.

NHÀ TỔNG GIÁM ĐỐC C.S.Q.G ĐÃ CỨ

1 PHÁI-ĐOÀN RA HUẾ điều tra tội ác Ngô-đình-Cẩn

• Lê Mỹ bị giết tòa tiền thứ 2.

ĐÔ THÀNH.—Như tin đã loan,tháng Ngô-đ. Cẩn đã bị bắt và hiện bị giam giữ tại đề lao Chí Hòa.Hồ sơ tố cáo của Ngô đ. Cẩn trên ngập.Nhà Tổng giám đốc Cảnh sát Quốc gia mở cuộc điều tra để chứ thẩm thấp đã tái liệu.

Nay có tin chánh thức nhà chức trách đã đưa đến đầu tên ác ôn tố ác của Ngô đình Cẩn. Tại Saigon đã có rất nhiều hồ sơ tố cáo Ngô đình Cẩn và các tội « Thủ tiêu người, bắt bỏ trái phép, tống tiền và tịch thâu tài sản người vô cớ, và cưỡng hiếp 1 nữ sinh mang thai.

Ngoài ra ở ngoài Huế hàng 100 là đơn tố cáo Ngô đình Cẩn. Sáng ngày 5-2, thế chức trách cho 1 phái đoàn gồm cảnh sát tư pháp và Hiến binh đặp phi cơ ra Huế để thẩm thấp tài liệu đầy đủ tội ác Ngô đình Cẩn trong 1 tuần.

Lê Mỹ vẫn đồng lõa bị giải tòa lần thứ 2

ĐÔ THÀNH.— Sẽ bào trước đây, chúng tôi có loan tin, Nguyễn văn Phước tức Lê Mỹ, hàm sáu đã bị giải tòa nhưng sau đó Lê Mỹ được đẩy giả về cảnh sát tư pháp điều tra và tại lần kinh tài cho bà Nhu, tổ chức hàng Lê Mỹ ở Khánh Hội đã bắp chặt công nhân ở bến Thương Khẩu.

Trong vụ nầy đính liu cả thiếu tá Vương minh Đức, Dương văn Hiếu, bì thư của Lê Mỹ là Lương văn Mỹ và Trần văn Khiêm (an cướp của bà cả). Cuộc điều tra kết thúc Lê Mỹ và các người nói trên đã bị giải tòa lần thứ 2.

Thiếu tá HẬU

Đặc khu trưởng L. A.

Thiếu tá LÊ MINH ĐÀO

vẫn là TỈNH TRƯỞNG !

Trong số báo bốn 2-3-64, Chúng tôi có loan tin thiếu tá H3 trung Hậu, cựu tỉnh trưởng Phước thành, nguyên trưởng phòng nhì Lữ đoàn II nhảy đã được Trung Tướng Nguyễn Khánh, chủ tịch HĐQNCM đề-cử nhân chức Đặc khu trưởng đặc khu Lang-an, kiêm tư lệnh chiến đoàn « Bình Định Lang-an » thay thế Thiếu tá Lê minh Đào.

Nay có tin rõ lại, Thiếu tá Hậu chỉ giữ chức Đặc khu trưởng Long An, và Thiếu tá Lê minh Đào vẫn là Tỉnh trưởng của Tỉnh nầy.

Tiếp theo 2 trang 1.

SAIGON.— Chiều 5.2 hồi 13g 30, Thống Tướng James Collins, Tư lịnh lực quân Mỹ ở Thái bình dương đã đến Việt Nam với mục đích thăm Trung Tướng Chủ Tịch tân H.Đ.Q.N.C.M và Trung tướng Tổng trưởng Quốc phòng viếng các cơ sở của Hàng binh tại VN.

Đồng thời gần hay chương vụ trường thăng cho các đơn vị có công trong cuộc tiêu trừ C.S.

— Không khạc nhổ, hút thuốc trong các rạp hát,
— Đồ rác vào những nơi đã chỉ định sẵn.

Chúng tôi nhận được bức thư sau đây, vậy xin đăng để quý vị đọc giả rõ :

K.B.C. 4.863, ngày 3-2-1964

Kính gửi

Ông Chủ Nhiệm tuần Chủ Bút «Nhật Báo Thời Luận»

26 Tự Do Thu

— SAIGON —

Thưa Ông,

Tôi là Mục sư NGUYỄN VĂN TỐNG, Trưởng Đoàn Tuyên Ủy Tin Lành trong Quân Đội Việt Nam Cộng Hòa không hay biết gì về việc đại diện Giáo phái Tin Lành đã đăng ý và liên lạc với Mặt Trận Nhân Dân Cứu Quốc như quý báo đã đăng tải trên bài tường thuật cuộc họp báo của Mặt trận đó trong số b o 456 phát hành ngày thứ bảy năng 1 tháng 2 năm 1964.

Vì đó là Mục sư Tuyên Uy trong Quân Đội nên vấn đề đại diện cho một tôn giáo không phải là nhiệm vụ của tôi.

Yêu cầu Ông Chủ nhiệm cho đính chính.

Trân trọng kính chào Ông

Mục sư Thiếu tá NGUYỄN VĂN TỐNG Trưởng Đoàn Tuyên Ủy Tin Lành

SẮN SƠ MÍT sên)

Đi cầu thường ra lần với phân, những con trùng như sơ mít, chậm đi tiểu ra máu rắt, người yếu. Đau sinh chứng đau sốc 2 cạnh sườn uống thuốc xét THANH XA, trong 2 giờ ra sạn.

HO

Thuốc nước, thơm ngọt, dễ uống, mau khỏi là đặc điểm của thuốc HO THANH-XA.

MỒ HÔI TRỘM

Trẻ em kém ăn ít ngủ, quấy đêm, gầy ốm, ra mồ hôi trộm, uống ĐẠI BỔ CHÂN ÂM THANH XA, rất tốt.

TẢ LỴ

Đi cầu ra, nước ra bọt, sống phân, ra máu ra đàm, uống TẢ LỴ HOÀN THANH XA (thuốc nắt tròn). Thầy thuốc biết.

THUỐC THANH XA

26 Ngõ tăng Châu Saigon

cửa trên 2 Cơn Voi ».

Cần thêm Đại lý khắp nơi, thể lệ dễ dàng, hoa hồng hậu.

K.N. B.Y.T. số 632 18-12-63

Tiếp theo 4 trang 1.

Trường hợp sẽ làm trong một tháng sẽ xong, nay đã muộn, lại vì tình hình xấu thì phải khẩn trương.

Sau đó Thiếu tướng Đỗ Mậu ngỏ ý cảm ơn báo chí đã nói tới Thiếu tướng một cách rất có cảm tình trong thời gian vừa qua, và Thiếu tướng cho biết « Thiếu tướng không có công trạng gì trong cuộc biến binh 30-1.

sau đó các kỷ giả đặt câu hỏi với Thiếu tướng Tổng Trưởng— trước hết ông Lưu quang Hồng, chủ nhiệm tờ « Y Dược » thanh minh rằng, sở dĩ bài của ông nên đăng « xi lá anh hùng, ngày 15 số 264 Bến Hàm Tử đề bàu Bạn quân Trí Trung Ương đầu tiên. Những vị sau đây đã đắc cử :

Chủ tịch Giáo sư Ng. thành Long Phó I — Hải nam Sơn

Phó II — Trương quốc Đại

Tổng thư ký ông Thanh Trúc

Phó — — Nguyễn Trung

Thủ quỹ Bà Trần kim Thoa, Kiểm soát ông Lê tấn Triển.

Lê minh Canh.

Có vấn ông Đại sỹ Tuấn.

— Trung ủy Tân.

— Trần phu Hưu.

Tiếp theo 2 trang 1.

SAIGON.— Chiều 5.2 hồi 13g 30, Thống Tướng James Collins, Tư lịnh lực quân Mỹ ở Thái bình dương đã đến Việt Nam với mục đích thăm Trung Tướng Chủ Tịch tân H.Đ.Q.N.C.M và Trung tướng Tổng trưởng Quốc phòng viếng các cơ sở của Hàng binh tại VN.

Đồng thời gần hay chương vụ trường thăng cho các đơn vị có công trong cuộc tiêu trừ C.S.

Tại sao Báo Sàigòn bị đóng cửa mà số Xuân « Sàigòn » vẫn ra ?

Vì họ trở lo lự, vì lại trong bảo « xuân » cũng không có gì, nên cho ra cũng không sao.

Sau đó vì bạn bạp với báo chí ngoại quốc ở một nơi khác nên Thiếu Tướng Tổng Trưởng ra vẻ, nhưng lời lại cho Tổng giám đốc Báo chí. Ông Tổng giám đốc xin cho báo hãy tạm trong khi lưu tồn, chờ đang

loan tin thất thiệt rồi sau đính chính? Thế dụ như tin đăng Trần lê Quang bị bắt. Ông Tổng Giám đốc đăng yêu cầu đăng loan tin các người bị thiên vấn gửi các số tiền lớn quá, làm cợ quan thân vấn hoang mang mà thực ra không có gì.

Ông Giám đốc cũng lưu ý các báo về những điều sau.

1) Việc phát hành quá vội vàng giúp nạp bản.

2) Đưa ra hai ấn bản,

Hai điều nầy đều sai vì luật lệ bảo chỉ, con việc « đưa ra » thì hai theo những hàng tiêu ngoại quốc không đăng với đoàn lũ V.N.C.H và cũng đưa ra hai bản, nếu quả mang đăng chứng « cũng nhẳng » tiếp thuyết đó phong bại tục » cũng được nhắc đến và phụ cần kư ?

RAO VẶT -RAO VẶT

Bà Anna NGUYỄN-THỊ-SƯƠNG, Giáo-Sư Khiêu - Vũ. Dạy Cán bán thực hành đã mở tại 116, Lê-Lai Saigon, Nhận đi dạy tận nhà.

DIP-DUY-NHỰT

Đất vàng Mạc. Đình Chi Saigon. 112 hoặc trên lo 659 th.v. bán HUỲNH cần bán thay thế Đ. Co VÂN, 173 Tự Đức Dakao, 18-10giờ30.

Quà Tết vì việc Tết nên Đỗ hoạt bình nên ngày hành sinh nhật bình Công Chúa Tân Xuân ngon đẹp (đã lên 10 ngày) Phòng Tiếp trang hoàng mỹ thuật và máy điều hòa không khí. Xin mời đến NGUYỄN-VĂN-ĐẮC 7-9, Tự Do Thân Saigon.

T.B. Sang 1 cần phở bước hai nơi Đô Thành (hai địa chỉ trên).

Từ Nhà Kho Quán Ngôn (Huỳnh Chiếu Đẳng)

T.T. DƯƠNG-V.-MINH TRỞ LẠI NHẬN CHỨC CHỦ TỊCH H.Đ.Q.N.C.M. (XEM TIN GIỜ CHÓT)

KHÔNG CÓ VẤN-ĐỀ NGƯNG BẮN 3 NGÀY TẾT

NĂM THỨ TƯ ☆ SỐ 462 ☆ GIÁ 2d. ☆ THỨ BẢY 8-2-1964

THỜI LUẬN

THÔNG-TIN BÌNH-LUẬN VÀ KIẾN-THIẾT

Chủ nhiệm kiêm Chủ bút NGHIÊM-XUÂN-THIỆN | TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ: 39, Tự-do, Saigon — Giây nói: 20.678 | Tổng thư Ký: NGUYỄN-TỪ-BÍCH

SAU 3 NGÀY TIẾP XÚC RỘNG RÃI

T. T. NGUYỄN-KHÁNH

chưa quyết định được việc *ủy nhiệm cho 1 nhân vật nào* thành lập tân Chánh-phủ

☆ GIẢI PHÁP TỐT NHỨT HIỆN NAY DƯỜNG NHƯ LÀ MỘT CHÁNH-PHỦ DO QUÂN-NHÂN LÃNH ĐẠO ?

B.S. Trần văn Đỗ cũng đã được TT Khánh tiếp ngày 5-2

SAIGON (VTX).— Sáng 6-2 hồi 9 giờ, Trung Tướng Nguyễn Khánh đã tiếp tại số 7 Đại lộ Thống Nhất, Bà Tước Von Wendland, Đại sứ Tây Đức tại Việt Nam.

Hồi 10 giờ, Trung Tướng đã tiếp ông André Durand. Chủ tịch Hội Hồng thập tự Quốc tế hiện đang thăm viếng Việt nam, kế đó là Ông Lâm văn Tết, Chủ tịch mặt trận Nhân Dân Cứu quốc.

Từ 11 giờ trở đi, Trung Tướng đã lần lượt tiếp quý ông Phan Khoang, Phó Chủ tịch Hội đồng Nhân sĩ; ông Nguyễn thanh Vân, đại diện thành trị Mặt trận Quốc gia Liên hiệp; Thiếu tướng Lê văn Tài và ông Lê trung Nghĩa, đại diện Cao Đài và sau cùng, Bác sĩ Nguyễn Xuân Chữ.

BÁC-SĨ Hoàng-cơ-Bình không hề bị bắt

SAIGON.— Chúng tôi vừa nhận được của bác sĩ Hoàng cơ Bình bức thư đã trả lời tin đồn bác sĩ đã đăng, đang không bị bắt. Tì Trong thư đó có đoạn, bác sĩ bảo:

xem tiếp 1 trang 4

xem tiếp 2 trang 4

TRONG 1 BUỔI LỄ TẠI BỘ TỔNG THAM MƯU

CÁC Ô. ÂN, THÀNH, THUẬN

đã được trả lại tự-do

● **Trung Tướng Khánh «Quân đội Cách mạng rất sung sướng trả lại tự do cho quý vị để quý vị cùng anh em chúng tôi xây dựng 1 cuộc cách mạng thật sự»**

SAIGON.— (VTX) Chiều hôm 6-2, Trung Tướng Nguyễn Khánh Chủ Tịch Hội Đồng Quân Nhân Cách Mạng, đã long trọng tuyên bố trả lại tự do cho một số chính trị phạm bị chế độ Ngô đình Diệm giam giữ từ năm 1955 đến nay.

Trong số những người được trả lại tự do có ông Trần văn An, nguyên bộ trưởng Thông tin thời Chánh phủ Nguyễn văn Xuân, ông Nguyễn hữu Thuần, nguyên bộ trưởng Ngoại giao thời Chánh phủ Trần văn Hữu, cựu Thiếu tướng Nguyễn văn Thành (Cao Đài), các ông Nguyễn văn Phước, Nguyễn thiện Phương và Nguyễn văn Hiếu. Tất cả đã bị bắt giữ từ năm mươi chín năm 55 (1955) và bị chế độ Ngô đình Diệm lôi ra tố bình. Người ra, được trả lại tự do còn có ông Lê văn Phước, bị chế độ cũ kết án khổ sai chung thân.

Những chính trị phạm được trả tự do hôm nay trước đây đã bị đày ra Côn Đảo và vừa về đất liền từ tháng 11 năm 1963.

Sau cuộc lễ, nhị vị Trung Tướng nói chuyện thân mật với cả người được trả tự do

Những nhân vật đáng được trả lại tự do: Từ trái qua phải: Ông Nguyễn hữu Thuần, Thiếu Tướng Nguyễn văn Thành và ông Trần văn An

SỞ VĂN HÓA PHÁP KHÔNG CÓ Ý ĐỊNH đóng cửa các trường học Pháp

SAIGON (VTX) Ông Cố vấn Văn hóa cạnh Tòa Đại sứ Pháp ở Việt Nam Thông báo:

« Tin đóng cửa các trường Pháp ở Việt Nam là một vấn đề hoàn toàn vô căn cứ.

« Sở Văn hóa Pháp không hề có ý định đóng cửa các trường Trung học Pháp và Trung tâm văn hóa Pháp

xem tiếp 3 trang 4

Nhưng, 2 triệu truyền đơn đã được tung ra để kêu gọi những người lầm đường trở về với gia-đình và Tổ-quốc.

của p.v. THANH-NHÃ

Gần đây V. C. có tung ra truyền đơn kêu gọi ngưng bắn 4 ngày để ăn Tết. Thế đoạn này V.C. đăng nhiều lắm, đồng bào còn lo gì, như kỳ lễ Giáng sinh vừa qua. Tuy nhiên vẫn có một ít sẩn xao, bàn tán.

Do đó, chúng tôi tiếp xúc với các cấp có thẩm quyền quân sự để dọ hỏi vấn đề trên đây, được cho biết không thể tin và đặt thành vấn đề đối với V.C. vì đây thuộc về đường lối chính và chủ trương quân sự.

Giữ an ninh ở nông thôn để đồng bào tự do đón tết

xem tiếp 5 trang 4

Tình hình CHIẾN-SỰ

Sau khi thất bại nặng trong cuộc hành binh Phượng Hoàng

Toan đánh chợ Bến-Tre

1 ĐẠI-ĐỘI V. C. BỊ ĐẨY LÙI

★ Kết quả chiến-dịch Phượng-Hoàng: địch chết 70 tên và bị bắt 245 tên.

● BÊN TA THIỆT HẠI 20 NGƯỜI TRONG SỐ CÓ 1 SĨ QUAN ANH, 5 CỐ-VẤN MỸ.

SAIGON.— (VTX) Trong cuộc thuyết trình về chiến sự sáng hôm 6-2, Sĩ quan báo chí Bộ Quốc Phòng cho biết như sau:

Vùng Chiến thuật 1

TIÊU KHU QUẢNG NAM: Cuộc hành quân « Chi Lăng 64 » diễn ra 5 giờ ngày 5-2 và chấm dứt lúc 7 giờ ngày 5-2 tại 15 cây số Bắc Thiệu Đức. Kết quả: Ta vô sự, địch 2 chết tại chỗ, một bị thương đem đi. Đồng thời, ta tịch thu 1 súng đạn, 2 túi quân trang và 1 tài truyền đơn.

TIÊU KHU BÌNH DƯƠNG:

xem tiếp 7 trang 4

VỊ ANH HÙNG DÂN TỘC PHI ông EMILIO AGUINALDO ĐÃ TỪ TRẦN

MANI (UPI).— Hôm 6-2, tướng Emilio Aguinaldo từng lãnh đạo hai

xem tiếp 4 trang 4

TIN-TỨC THỂ-THAO

VÔ ĐỊCH LƯU-HG.-ĐỨC SẼ VỀ ĐẾN SAIGON HÔM 7-2

● **Đoàn cầu Boldklub tặng được tăng cường trong cuộc viễn du.**

SAIGON.— Nguồn tin trong Tổng cuộc Quần vợt vừa cho hay ngày mai thứ sáu, vào hồi 11 giờ, vô địch Việt Nam Lưu hoàng Đức và Ức Đại Lợi trở về đến Sài gòn.

Đức đã đoạt hai chức vô địch đơn và đôi hai năm trước đây trước khi sang Úc học thêm về quần vợt.

Đến sẽ tăng cường đoàn tuyển thủ VN tranh vòng loại Cúp Davis cuối tháng này với Mã Lai Á tại Tân Gia Ba.

Đoàn cầu Kjobenhavns Boldklub tăng cường thành phần Viễn du

xem tiếp 6

XÃ-LUẬN

CHÁNH ĐẢNG

Một cơ-sở quan-trọng của nền dân chủ là các đảng chánh-trị, hay các chính đảng.

Bởi trong một nước dân-chủ, phải có Quốc-Hội do dân bầu ra. Chánh-phủ có thể lấy trong Quốc-Hội ra như ở Anh & Pháp, hay do Tổng-thống lựa chọn trong các nhân-sĩ như ở Mỹ.

Vì cố sự bầu cử các dân biểu ở trong Quốc-Hội mà phải có các chánh đảng. Các chánh đảng có tổ chức, có tài chánh, có báo chí. Và điều cốt yếu là có một chương trình đối nội và đối ngoại. Bởi chương trình này khác nhau, nên có những đảng khác nhau. Thì dụ và tổ chức hành chánh, người ta có thể nghĩ đến việc địa-phương phân-quyền hay Trung-Ương tập-quyền. Về kinh-tế có thể nghĩ đến kinh tế chỉ huy hay kinh-tế tự-do, có thể nghĩ đến kinh-tế tư bản hay kinh-tế xã hội.

Mỗi đảng chánh-trị phải có một chương trình hành-động rõ rệt, và phải có một thái-độ dứt khoát đối với mọi vấn-đề quan trọng của nếp sống quốc gia.

Và chúng ta cũng nên nhớ rằng hai chữ « quốc gia » mà người ta thường dùng để nói đến một đảng, chưa đủ để định nghĩa chương trình hoạt động của đảng ấy. Hai chữ Quốc gia chỉ có thể dùng để định một thái độ đối với Cộng Sản; còn cần có thái độ đối với nhiều vấn-đề khác mới thành một đảng chánh trị.

Nhiều đảng quốc gia không có sự duy nhất và đoàn-kết ben trong vì không có những mục tiêu rõ rệt và duy-nhất để liên kết các đảng viên. Chúng ta không lầm khi nói hai chữ quốc-gia chỉ xác định một tinh cảm chứ không xác định một chương-trình chánh-trị. Ai có lòng thương nước, thương dân là có thể được gọi là người quốc gia rồi, đâu lòng thương nước thương dân ấy chưa được chứng tỏ bằng một hành động nào.

Tổ chức các chánh-đảng với những chương-trình hoạt động rõ rệt là một điều cần thiết để xây dựng nền dân-chủ. Vì khi cần bầu một dân-biểu, chúng ta có thể biết nên bầu cho ai, khi ta biết rõ người ấy thuộc đảng nào, có chương-trình hoạt động ra sao? Và người dân muốn hoạt động chánh-trị có thể chọn một chánh-đảng để gia nhập. Và khi gia nhập, đã biết mục-tiêu những hành động tương lai của mình là những gì?

Không có chánh đảng hay có chánh-đảng, mà không

(Xem tiếp trang 4)

BỘ QUỐC PHÒNG VỪA RA BẢN TƯ CHỈNH SỬA ĐỔI THỂ THỨC HOÃN DỊCH:

Thể thức hoãn nhập ngũ CHO SINH-VIÊN CÓ TỰ TÀI

trong hạn từ 20 đến 30 tuổi

★ Những sinh viên nào không được hưởng trường hợp hoãn-dịch?

★ CÔNG TỰ CHỨC CÓ TỰ TÀI PHẦN I CÓ ĐƯỢC HOÃN DỊCH KHÔNG?

SAIGON.— Bộ Quốc Phòng vừa ra một bản tư chỉnh sửa đổi điều 14 và 15 của huấn thị số 2-2-1961(QDD/D) ngày 2-2-1961 về việc hoãn nhập ngũ lớp sĩ quan trừ bị từ 20 cho đến 33 tuổi, có bằng tú tài phần I trở lên, hoặc là văn bằng tương đương.

Điều 14 mới qui định những thể thức hoãn nhập ngũ cho sinh viên như sau:

A— Hoãn nhập ngũ vì lý do học vấn

Để giúp Sinh viên hiếu học được thành tài, những Nam sinh viên thuần túy (không phải là công bạ tư chức) học tại các phân khoa đại học hoặc các trường cao đẳng chuyên nghiệp, mà đủ điều kiện nhập học là có bằng tú tài toàn phần I được hoãn nhập ngũ trong suốt học trình, theo các thể thức dưới đây.

Thể thức 1.— Học trình được hoãn nhập ngũ

a) Chương trình học lại đại học

xem tiếp 0 trang 4

Tin TÒA-ÁN

Phòng Tái thẩm *đã họp phiên đầu tiên* 8 vụ án cũ được hủy

SAIGON.— Sáng qua, phòng tái thẩm họp phiên đầu tiên tại pháp đình gồm có 4 ông Trịnh xuân Ngan,

xem tiếp 9 trang 4

Một vụ án hối lộ và biển thủ TO LỚN Ở NGA-SƠ

20 người có thể bị án tử hình

MẠC TƯ KHOA.— (UPI) Các nguồn tin Do thái cho biết số hơn 20 người Nga có thể bị án tử hình về tội biển thủ công quỹ và tài lộ.

Hầu hết các bị can đều bước tội làm tiền và biển thủ công quỹ, tổng số độ 3, 3 triệu mỹ kim. Một bài báo đăng trên tờ « Izvestia » mùa

xem tiếp 12 trang 4

TÍNH SỔ CUỘC DU-HÀNH CỦA CHÂU-ÂN-LAI Ở PHI-CHÂU

3 mục-tiêu của Trung-cộng:

★ Trình bày cho thế giới biết rõ T.C đã phá ảnh hưởng của Nga và gây cảm hơn đối với Mỹ.

MOGADISCIO (AFP. Hôm thứ ba, Chu ân Lai rời Mogadiscio trở về Bắc kinh sau 10 tuần lễ viếng thăm Phi châu. Tính ra ông đã đi thăm 10 nước.

Đáng lẽ ông còn đi thăm bốn nước nữa là Zanzibar, Kenya, Tanganyika và có lẽ cả Ouganda nhưng vì các nước đó gặp rối ren nên hoãn lại.

Trong thời kỳ du hành này, ông

xem tiếp 8 trang 4

RẮC RỐI NGOẠI GIAO ĐẦU TIÊN GIỮA PHÁP VÀ T.C.

Vấn-đề trụ-sở Tòa Đại-sứ Trung-Hoa ở Ba-Lê

★ T.C. đòi lấy Tòa Đại-sứ T.H. ở Ba-Lê, nhưng Chánh phủ Đài-Loan muốn biến nó thành trụ sở của phái đoàn T.H bên cạnh tổ chức Unesco.

BA LÊ (UPI)— Quyết định nhìn nhận Trung cộng của Tổng thống De Gaulle dường như trải qua cuộc khủng hoảng quan trọng thứ nhứt, hôm thứ tư vì vấn đề trụ sở a toà Đại sứ ở Ba Lê và Bắc Kinh.

Đại diện Trung Hoa quốc gia nhất định giữ tòa đại sứ của họ ở đây. Thoạt tiên họ ra lịnh biến tòa đại sứ thành trụ sở của phái đoàn Trung hoa Quốc gia đự tổ chức văn hóa giáo dục và khoa học L.H.Q. (UNESCO).

Hành động này có thể đem lại cho Trung Hoa Quốc gia quyền trị ngoại pháp quyền mãi khi nào Tổ chức Văn hóa LHQ chọn nhìn nhận

xem tiếp 13 trang 4

8 TRANG LỚN Bán 3 $

BẠN NHỚ ĐÓN MUA ĐỌC

THỜI-LUẬN TẾT-NIÊN

TRÀN NGẬP BÀI XUÂN

Phát hành vào ngày mai

★ Số in có hạn, các Đại lý cần đặn trước để tiện việc gởi báo.

★ Quý vị Công Thương Kỹ nghệ gia muốn đăng quảng cáo xin liên lạc trước với Tỷ Quản lý.

Và các bạn cũng đừng quên, một số báo công phu

THỜI-LUẬN TÂN-NIÊN

Bài vở phong phú, chọn lọc không kém gì số Tết niên. Số đầu năm ra ngày 17-2 vẫn 8 trang 3 đồng.

Thời-Luận Nghỉ Tết

Số báo Tết Niên của Thời Luận sẽ miễn bán vào hồi 16 giờ ngày 8-2 đến ngày 9-2.

Sau số báo đó, Thời Luận sẽ

(Xem tiếp trang 4)

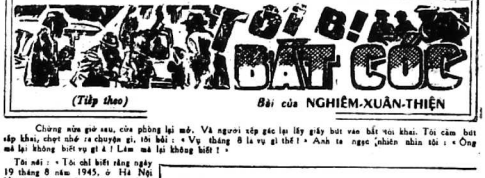

(Tiếp theo) Bài của NGHIÊM-XUÂN-THIỆN

Chúng nửa giờ sau, cửa phòng lại mở. Và người tiếp gác lại lấy giấy bút vẫn bắt tôi khai. Tôi cầm bút sắp khai, chợt nhớ ra chuyện gì, tôi bảo: « Vụ tháng 8 là vụ gì thế? » Anh ta ngạc nhiên nhìn tôi: « Ông mà lại không biết! »

Tôi nói: « Tôi chỉ biết rằng ngày 19 tháng 8 năm 1945, ở Hà Nội Việt Minh cướp Chính quyền, dưới con mắt đăng lò của chánh phủ yếu ớt Trần trọng Kim! Chả lẽ các ông lại muốn tôi khai vụ vực ấy! »

Hắn chăng mặt nói: « Tôi không nói đến đó. Liệu đấy »!

Tôi nghĩ một lát rồi nói: « Hay là vụ Caravelle: vụ 18 nhân sĩ viết giấy cho Ngô đình Diệm yêu cầu thay đổi chánh sách và thì bành dân chủ »

Hắn nói: « Muốn khai thế thì khai. Nhưng khai cho thật »!

Thế là tôi khai vụ vụ Caravelle, một vụ mà tôi không tham dự gì cả. Bởi nếu tôi có tham dự, tôi đã bị bắt cùng với đủ số trong 18 nhân sĩ ấy, sau khi cuộc đảo chánh bại ngày 11-11-1960.

Khi xảy ra vụ này, Uỷ ban chống đảo chánh đã Trương Công Cửu làm chủ tịch đã đưa tôi ra để bắt. Lúc đó tôi đúng đầu danh sách mà Uỷ ban chống đảo chánh đưa ra để bắt. Danh sách này dán khắp trên đường Tự do, và một vài báo Việt & Thủ đô bắt đã có chụp bình danh sách ấy và đăng trong báo.

(Xem tiếp trang 2)

TIN VẮN

Sửa soạn ngưng bắn ở Borneo

Mặt tin từ Vọng-các cho ta hay

(Xem tiếp trang 4)

GIỚ CUỐN BỐN PHƯƠNG

Ông Nguyễn-tôn-Hoàn về nước

Ông Nguyễn-tôn-Hoàn, một người theo Thiên Chúa giáo, một trong các lãnh-tụ của đảng Đại-Việt đã về nước.

Báo Saigon Daily News nói: Người ta kể truyện rằng ở phi trường Orly, ông đã được chính giới Pháp tiễn đưa trọng thể. Và cái cảm chỉ đánh riêng cho Tổng thống Pháp đã được Cảnh sát Pháp-Quốc mở ra để đưa ông ra ngoài sân bay, và tới tận Phi-cơ.

Hình như ông đã được Hội-đồng Quân-nhân Cách-mạng mời về thăm dự tân Chánh phủ.

Có báo loan tin ông sẽ ra làm Thủ-tướng. Người ta hi-vọng rất nhiều về ông.

Hi-vọng rằng 10 năm sống trên đất Pháp, ông đã nhìn rõ tình hình Việt-Nam. Hấp thụ trực tiếp văn minh Tây-phương, dưới bầu trời Ba Lê hoa-lệ, ông hẳn không quên nền dân-chủ ở nước người được tổ chức như thế nào, và nền móng chính trị, kinh tế, giáo dục nước người, sau bao năm tàn phá được phục hưng thế nào?

(Xem tiếp trang 2)

Nhưng, 2 triệu truyền đơn đã được tung ra để kêu gọi những người lầm đường trở về với gia-đình và Tổ-quốc.